

Prognoza oddziaływania na środowisko

dla Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Mikołajki

na lata 2009 - 2015

1. Wstęp

1.1 Podstawa formalno-prawna

Urząd Miasta i Gminy w Mikołajkach przygotował i zamierza przedstawić do zatwierdzenia Radzie Miejskiej, a następnie realizować Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Mikołajki. Jest to dokument strategiczny, w rozumieniu artykułu 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 199 z 2008 r., poz. 1227 z późniejszymi zmianami), dalej niniejsza ustawa będzie nazywana *ustawą ooś*. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska poproszona przez Urząd Miasta i Gminy, w trybie art. 53 ustawy ooś o uzgodnienie zakresu szczegółowości *Prognozy*, poleciła, pismem znak RDOŚ-28-WOOŚ-6613-01-002/09/jc z dnia 30 stycznia 2009 przygotować niniejszą *Prognozę* w pełnym zakresie, zdefiniowanym w artykule 51 ust. 2 ustawy ooś. Odbitka pisma RDOŚ na powyższy temat znajduje się w załącznikach.

Dla realizacji ciążącego na UMiG obowiązku zlecił on wykonanie *Prognozy oddziaływania na środowisko* Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Mikołajki firmie *Usługi dotyczące ochrony powietrza Andrzej Jamiołkowski* przygotowanie projektu tego dokumentu. Niniejsze opracowanie jest próbą realizacji tegoż wymogu.

1.2 Cel prognozy

Celem wykonania *Prognozy* jest identyfikacja potencjalnych oddziaływań na środowisko będących wynikiem realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji (dalej: LPR) oraz ocena natężenia tych oddziaływań, a także określenie czy w należyty sposób został uwzględniony w ocenianym dokumencie interes środowiska przyrodniczego i kulturowego. Prognoza przedstawi także, o ile to okaże się potrzebne sugestie rozwiązań mających na celu zapobieganie i ograniczanie ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko wynikających z realizacji LPR.

Niniejsza prognoza w myśl wyżej przywołanego art. 46 stanowi jeden z etapów przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Przez strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko rozumie się postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu, obejmujące w szczególności:

- a/ uzgodnienie stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko,
- b/ sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko,
- c/ uzyskanie wymaganych ustawą opinii,
- d/ zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

1.3 Zakres prognozy

Niniejsza prognoza, zgodnie z opinią sanitarną Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie (pismo z dnia 22.05.2009 r.; znak: ZNS-430 -1/1/KM/2009) oraz stanowiskiem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie (pismo z dnia 30 stycznia 2009 r.; znak: ROŚ-28-WOOŚ-6613-01-002/09/jc), zawiera pełen zakres zagadnień określonych w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 z 2008 r., poz. 1227), uszczegółowionych informacjami dotyczącymi:

- występujących w granicach analizowanego obszaru form ochrony przyrody,
- obszarów Natura 2000 ze wskazaniem form ochrony przyrody,
- lokalizacji przedsięwzięć objętych opracowywanym dokumentem, względem obszaru Natura 2000, zarówno obszaru istniejącego jak i projektowanego (dot. przedsięwzięć zlokalizowanych w pobliżu obszaru Natura 2000 oraz mogących potencjalnie na nie oddziaływać) i zasięg tego oddziaływania,
- analizy wpływu, zagrożenia i skutków wynikających z realizacji postanowień opracowywanego dokumentu na obszar Natura 2000 wraz z określeniem sposobów minimalizowania tego oddziaływania.

2. Analiza zawartości projektu programu rewitalizacji

2.1 Ogólna zawartość programu

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Mikołajki na lata 2009 – 2015 jest dokumentem planistycznym zawierającym wykaz określonych zadań kluczowych z punktu widzenia interesów lokalnej społeczności i władz miasta.

Rozdział I zawiera podstawowe informacje na temat położenia geograficznego Mikołajek, rys historyczny oraz wykaz obiektów miasta wpisanych do rejestru zabytków. W rozdziale II przedstawiono charakterystykę obecnej sytuacji miasta i gminy z podziałem na sfery przestrzenno-mieszkaniową, gospodarczą i społeczną, na którą składają się:

- sfera przestrzenna i mieszkaniowa (w tym: gospodarka przestrzenna i uwarunkowania kulturowe, uwarunkowania przyrodnicze i ochrony środowiska, własność gruntów i budynków, infrastruktura, (w tym: wyodrębnione strefy funkcjonalno-przestrzenne, strefy ochrony konserwatorskiej)
- gospodarka (w tym: podmioty gospodarcze, główni pracodawcy, struktura podstawowych branż gospodarki Mikołajek oraz osób zatrudnionych w danych sektorach, turystyka)
- sytuacja społeczna (w tym: demografia, określenie grup społecznych wymagających wsparcia w ramach LPR, wykształcenie i aktywność ekonomiczna mieszkańców, oświata, ochrona zdrowia, źródła utrzymania gospodarstw domowych, stowarzyszenia i organizacje pozarządowe)

Każdą sferę zakończono identyfikacją najważniejszych problemów w danym obszarze.

- analiza SWOT – identyfikacja mocnych i słabych stron miejscowości

W rozdziale III określono nawiązania Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Mikołajki do strategicznych dokumentów dotyczących rozwoju społeczno – gospodarczego kraju, regionu i miasta.

W rozdziale IV określono założenia programu rewitalizacji. Jako spójny obszar geograficzny w mieście wyznaczono do rewitalizacji obszar miejski składający się z trzech stref: obszar I Centrum, obszar II Osiedle Łabędzia, obszar III – teren byłych zakładów przemysłowych. Przy wyborze obszarów posłużyli się kryteriami określonymi w art. 47 ust. 1 Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r., które dotyczą obszarów miejskich. Wytypowany teren stanowią obszary zdegradowane, które charakteryzują się problemami natury społecznej, gospodarczej i przestrzennej. W tym rozdziale określono też cel strategiczny programu oraz cele szczegółowe. Strategicznym

Projektem Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Mikołajki na lata 2009-2015 jest inwestycja Gminy Mikołajki pn. „*Rewitalizacja rynku i głównych ulic miejskich w Mikołajkach*”, polegająca na przebudowie Centrum miasta i parku miejskiego nad jeziorem Mikołajskim wraz z nadaniem tym obszarom nowych funkcji turystyczno-rekreacyjnych. Projekt ten będzie kluczowy z punktu widzenia osiągnięcia efektu synergii z innymi przedsięwzięciami osiągając realizację Celu Strategicznego Programu.

Określone zostały również wskaźniki realizacji celów LPR. Pomiar wskaźników będzie przeprowadzony w I fazie realizacji Programu, tj. w latach 2009-2012 oraz na zakończenie jego realizacji w 2015 r.

Od rozdziału V zaczyna się właściwa część dokumentu. Zawarto tutaj planowane zadania do realizacji w latach 2009-2015 na obszarze rewitalizowanym charakterze przestrzennym (techniczno-materiałnym), gospodarczym i społecznym.

Plan działań przedstawiony jest w formie tabelarycznej, z wyszczególnieniem: nazwy planowanego zadania, nazwy podmiotu realizującego zadanie, lokalizacji zadania (adres, nr działki), zakresu rzeczowego zadania, terminu realizacji, szacunkowych kosztów w PLN, budżetu i źródeł finansowania w PLN oraz oczekiwanych rezultatów/efektów.

2.2 Cele Lokalnego Programu Rewitalizacji

Celem strategicznym Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Mikołajki na lata 2009-2015 jest poprawa warunków i jakości życia mieszkańców i odwiedzających miasto gości poprzez wzmocnienie rangi miasta jako konkurencyjnego ośrodka turystyczno-rekreacyjnego. Cel główny realizowany będzie przez następujące cele szczegółowe:

- zwiększenie atrakcyjności gospodarczej i inwestycyjnej miasta oraz tworzenie warunków do rozwoju lokalnej przedsiębiorczości
- podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej miasta i warunków do rozwoju przedsiębiorczości, w sposób nienaruszający standardów środowiskowych
- poprawa warunków i atrakcyjności zamieszkania na zdegradowanych obszarach miasta
- rozwój kapitału ludzkiego poprzez pobudzenie aktywności społecznej mieszkańców i przeciwdziałanie marginalizacji społecznej
- uporządkowanie funkcjonalności infrastruktury i przestrzeni miejskiej
- usunięcie zidentyfikowanych uciążliwości i niektórych negatywnych oddziaływań środowiskowych.

2.3 Powiązania z innymi dokumentami strategicznymi

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Mikołajki na lata 2009-2015 zgodny jest z najważniejszymi dokumentami planistycznymi określającymi politykę rozwoju kraju i województwa oraz gminy:

- Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007-2013 (Narodowa Strategia Spójności)
- Strategią Rozwoju Społeczno – Gospodarczego Województwa Warmińsko– Mazurskiego do roku 2020
- Strategią Rozwoju Turystyki w województwie Warmińsko– Mazurskim
- Strategią Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Miasta i Gminy Mikołajki na lata 2008-2020

Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007-2013 – to strategia rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, z określonymi celami polityki spójności w Polsce w latach 2007-2013 oraz określonym systemem wdrażania funduszy unijnych w ramach budżetu Wspólnoty na lata 2007-2013.

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Mikołajki realizuje bezpośrednio:

Cel 2 - Poprawa jakości kapitału ludzkiego i zwiększenie spójności społecznej

Cel 5 - Wzrost konkurencyjności Polskich regionów i przeciwdziałanie ich marginalizacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych

Obszar objęty programem należy do Aglomeracji Mikołajki wpisanej do KPOŚK pod numerem PL WM 038, aglomeracja liczy 6 000 RLM. Zgodnie z zapisami KPOŚK, gmina Mikołajki zobowiązana została do modernizacji miejskiej oczyszczalni ścieków, czego dokonała już 2006 roku oraz do dalszej budowy systemu kanalizacyjnego w skład, którego wchodzi miejscowości w zasięgu oddziaływania aglomeracji. Do 2010 gmina zobowiązana jest wybudować ponad 67 km sieci kanalizacyjnej.

Zgodność zadania z Krajowym Programem Oczyszczania Ścieków Komunalnych (KPOŚK)

nazwa aglomeracji	MIKOŁAJKI
RLM w aglomeracji wg. KPOŚK	6890
numer Załącznika KPOŚK	2
liczba porządkowa w załączniku KPOŚK	370
Rozporządzenie wojewody (numer rozporządzenia i data opublikowania)	Nr 33 z 29 maja 2006 roku w sprawie wyznaczenia aglomeracji Mikołajki (Olsztyn, 2 czerwca 2006 r., Dz. WARMiZ 2006 r. nr 72, poz. 1302)
RLM w aglomeracji wg. Rozporządzenia wojewody/uchwały sejmiku województwa	6000
Informacje uzupełniające	Aglomeracja obejmuje miejscowości: Mikołajki, Tałty, kol. Mikołajki, Woźnice, Pszczółki, Lelek, Lubiewo, Żelwagi, Inulec, Śmietki, Baranowo, Faszczę, Cudnochy, Jora, Stare Sady, Nowe Sady, Prawdowo, Stawek

Z wody wodociągowej korzysta obecnie 100 % mieszkańców miasta Mikołajki oraz 83 % mieszkańców terenów wiejskich(dane ZWiK sp. z o.o. Mikołajki).

Z kanalizacji sanitarnej korzysta 97 % mieszkańców miasta Mikołajki i 47 % mieszkańców terenów wiejskich(dane ZWiK sp. z o.o. Mikołajki). Należy zaznaczyć, że znaczna część ludności wiejskiej obsługiwana jest przez przestarzałe lokalne oczyszczalnie mechaniczno-biologiczne, nieadekwatne do potrzeb ochrony środowiska.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO NA LATA 2007-2010

LPR odpowiada założeniom dokumentu PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO NA LATA 2007-2010 Z UWZGLĘDNIENIEM PERSPEKTYWY NA LATA 2011-2014, gdzie jako jeden z celów wyróżniono ŚRODOWISKO I ZDROWIE. DALSZA POPRAWA JAKOŚCI ŚRODOWISKA I BEZPIECZEŃSTWA EKOLOGICZNEGO. W ramach podcelu „Jakość wód” (punkt 4.3.2) gmina, jako jedno z przedsięwzięć LPR zakłada modernizację stacji uzdatniania wody oraz częściową wymianę wodociągu

Strategia Rozwoju Społeczno – Gospodarczego Województwa Warmińsko–Mazurskiego do roku 2020 została zatwierdzona przez Sejmik Województwa Warmińsko–Mazurskiego 31 sierpnia 2005 r. uchwałą nr XXXIV/474/05. Celem głównym strategii jest spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy.

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Mikołajki realizuje:

- cele operacyjne Priorytetu „Konkurencyjna Gospodarka”
- cele operacyjne Priorytetu „Otwarte Społeczeństwo”

Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Miasta i Gminy Mikołajki na lata 2008-2020 określa cele strategiczne w ośmiu priorytetowych obszarach rozwoju.

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Mikołajki odpowiada większości tych celów, a w szczególności:

- poprawa infrastruktury technicznej w gminie
- ograniczenie bezrobocia w gminie
- ograniczenie środowiska patologii społecznej
- rozwój turystyki

Projekty zawarte w Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Mikołajki odzwierciedlają również ustalenia zawarte w dokumentach planistycznych miasta Mikołajki: *Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Mikołajki* zatwierdzone Uchwałą Nr I/2/99 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 26 lutego 1999 r. w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Mikołajki oraz Miejscowe Plany Zagospodarowania Przestrzennego dotyczące niektórych obszarów na terenie miasta Mikołajki.

W podsumowaniu – uznać należy, iż Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Mikołajki na lata 2009 – 2015 jest zbieżny z krajowymi i lokalnymi programami strategicznymi określającymi rozwój kraju i regionu z uwzględnieniem zagadnień ochrony środowiska.

3. Charakterystyka istniejącego stanu środowiska

3.1 Klimat

Pod względem klimatycznym, Mikołajki należą do strefy pojeziernej. Średnia roczna temperatura wynosi 6,6° C, średnia roczna suma opadów wynosi 576 mm. Wiatry wieją najczęściej z kierunków północno i południowo-zachodnich. Długość okresu wegetacyjnego wynosi 209 dni.

3.2 Powietrze atmosferyczne

Teren miasta Mikołajki, podobnie jak i Krainy Wielkich Jezior Mazurskich jest regionem o najczystszy w kraju powietrzu. Średni, roczny opad pyłów organicznych i mineralnych osiąga tu poziom ok. 15-20 t/km² w sytuacji, gdy Polska Norma dla obszarów szczególnie

chronionych (np. uzdrowiskowych) ustala granicę opadu w wysokości 40 t/km²/rok. Wiąże się to z brakiem większych zakładów przemysłowych, emitujących zanieczyszczenia gazowe czy też pyły.

Aktualny stan czystości powietrza dla miasta Mikołajki podał Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w swoim zaświadczeniu, znak WIOŚ-M-6781.01/92/2009/tz z dnia 13 lipca 2009 (odbitka – w załącznikach). WIOŚ stwierdza, iż średnioroczne stężenia podstawowych zanieczyszczeń powietrza wynoszą:

- ⇒ pył zawieszony PM 10 - 13 µg/m³ = 32.5 % wartości dopuszczalnej, średniorocznej;
- ⇒ SO₂ – 1.6 µg/m³ = 8 % wartości dopuszczalnej, średniorocznej z uwagi na ochronę roślin
- ⇒ NO₂ – 9 µg/m³ = 30 % wartości dopuszczalnej, średniorocznej z uwagi na ochronę roślin.

Również roczna klasyfikacja stanu czystości powietrza za rok 2008, wykonywana przez WIOŚ klasyfikuje strefę mrągowo-szczycieńską (w tej strefie leży miejscowość Mikołajki) do klasy A – to jest terenów gdzie nie występują jakiegokolwiek przekroczenia dopuszczalnych stężeń podstawowych zanieczyszczeń w powietrzu.

Powyższe ustalenia dokumentują doskonały stan czystości powietrza na terenie Mikołajek.

3.3 Wody powierzchniowe i podziemne

Mikołajki położone są pomiędzy dwoma jeziorami: Mikołajskim i Tałty. Jezioro Mikołajskie leży na południe od Mikołajek, w sąsiedztwie Mazurskiego Parku Krajobrazowego, w Krainie Wielkich Jezior Mazurskich. Powierzchnia jeziora to 497,9 ha, długość prawie 6 km, a maksymalna głębokość 26 m. Zbiornik zajmuje południowy fragment "Wielkiej Rynny", od Popielskiego Rogu przy wejściu na Jezioro Śniardwy do Mikołajek. Jezioro Mikołajskie ma połączenie z jeziorami: Śniardwy, Bełdany i Tałty i jest częścią trasy żeglarstwa przyjemnościowego i ruty statków żeglugi śródlądowej. Jezioro jest intensywnie wykorzystywane rekreacyjnie, przede wszystkim do uprawiania turystyki wodnej i żeglarstwa. Brzegi zachodnie jeziora są zalesione Puszcą Piską, północne i wschodnie wchodzi w zabudowę Mikołajek, a południowe są niskie i miejscami podmokłe. Nad jeziorem, szczególnie w części północnej ulokowały się atrakcyjne ośrodki wypoczynkowe oraz przystanie żeglarskie z wypożyczalnią sprzętu wodnego. Zbiornik od północy zasilany jest wodami jeziora Tałty, od południa – jeziora Bełdany, dopływają do niego również wody za pośrednictwem rowów melioracyjnych. Do czerwca 1997 roku do jeziora odprowadzano niedostatecznie oczyszczone ścieki z dwóch małych oczyszczalni oraz ścieki surowe z licznych budynków z terenu miasta. W 1997 r. w Mikołajkach oddano do użytku gminną oczyszczalnię ścieków. Oczyszczalnia ta w latach 2005-2006 została zmodernizowana poprzez budowę komór SBR oraz stacji odwadniania osadu. Pozwoliło to na zwiększenie jej przepustowości, która zgodnie z pozwoleniem wodnoprawnym na odprowadzanie

oczyszczonych ścieków z tej oczyszczalni (Decyzja Starosty Mrągowskiego z dnia 30.12.2005 r.; znak: ROŚ 622-13/05) wynosi max. 3 900 m³/dobę. Oczyszczone ścieki kierowane są do południowej części jeziora Tałty, powyżej Mikołajskiego. W kwietniu 2003 r. w porcie żeglarskim w Mikołajkach, otworzono stację benzynową, zaopatrującą w paliwo jednostki pływające, co ograniczyło tankowanie na dziko, powodujące lokalne zanieczyszczenia wody.

Zgodnie z informacjami opublikowanymi, po przeprowadzonych badaniach, przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie w „Raporcie o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w roku 2003” jezioro zakwalifikowano do III klasy czystości. Warunki morfometryczno-zlewniowe wskazują na umiarkowaną podatność na degradację jeziora Mikołajskiego, czyli II kategorię.

Na północ od Mikołajek leży jezioro Tałty. Wypełnia ono część 35 kilometrowej rynny jeziornej rozciągającej się od Rynu do Rucianego. Jest to najgłębsze jezioro na szlaku Wielkich Jezior Mazurskich, w najgłębszym miejscu osiąga 47,7 metra. Jego długość wynosi 12,5 km a szerokość od 0,3 do ok. 2 km. Nad południowym brzegiem jeziora znajduje się część zabudowań Mikołajek. Nad jeziorem zlokalizowano kilka obiektów wypoczynkowych, znajduje się również liczna zabudowa letniskowa. Przez jezioro przechodzi szlak żeglugowy z Giżycka do Mikołajek. Do południowej części jeziora Tałty, niedaleko od połączenia z jeziorem Mikołajskim, odprowadzane są oczyszczone mechaniczno-biologicznie i po defosfatacji ścieki z Mikołajek.

Zgodnie z informacjami opublikowanymi, po przeprowadzonych badaniach, przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie w „Raporcie o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w roku 2003” jezioro zakwalifikowano do III klasy czystości. Warunki morfometryczno-zlewniowe plasują jezioro Tałty w I kategorii podatności na degradację.

Po 2003 r. oba jeziora, nad którymi znajdują się Mikołajki nie były przez WIOŚ badane.

Jednak można szacować, że stan wód jezior nie uległ pogorszeniu – przede wszystkim z powodu lepszego oczyszczania ścieków oraz skanalizowania większej liczby miejscowości, co ograniczyło korzystanie z lokalnych szamb i częściowo ograniczyło nielegalne spływy do jezior.

Warunki hydrogeologiczne na obszarze Mikołajek są korzystne. Wody podziemne występują na głębokości 200-500m, przy czym głębokość występowania pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego w Mikołajkach wynosi 60 m. Zabezpiecza to poziom użytkowy wód wgłębnych przed przypadkowym skażeniem.

3.4 Klimat akustyczny

Hałas jest zjawiskiem powszechnym, powodowanym przez wiele źródeł. Hałas pochodzenia antropogenicznego można podzielić na dwie kategorie: hałas komunikacyjny i przemysłowy. Podstawowym wskaźnikiem technicznym poziomu hałasu, jest tzw. równoważny poziom hałasu wyrażany w decybelach (dB).

Hałas komunikacyjny powodowany jest głównie przez użytkowników dróg krajowych. Nie przeprowadzono pomiarów jego zasięgu i poziomu. Trasy kolejowe to kolejne źródło hałasu komunikacyjnego, nie stanowią one jednak poważnego zagrożenia, ze względu na położenie na obrzeżach terenów zamieszkałych.

Hałas przemysłowy nie jest uciążliwy dla mieszkańców Mikołajek. Zakłady przemysłowe, emitujące hałas o poziomie przekraczającym wartości ustalone dla terenów mieszkaniowych i rekreacyjnych nie występują.

Lokalna uciążliwość stwarza w miejscowości przechodząca obecnie przez miasto droga krajowa nr 16, biegnąca m.in. częściowo pokrytymi brukiem ulicami Mrągowską i Kolejową. Na drodze tej, w roku 2005, w czasie ostatniego generalnego pomiaru Ruchu stwierdzono niżej podane natężenia ruchu pojazdów:

odcinek Mrągowo – Mikołajki – 2791 pojazdów ogółem na dobę

odcinek Mikołajki – Woźnice – 1770 pojazdów na dobę.

Nie są to znaczące natężenia ruchu, jednak można dla takich natężeń oszacować, iż w bezpośrednim sąsiedztwie ulic Mrągowskiej i Kolejowej, którymi przebiega droga krajowa nr 16 przez miasto Mikołajki występują poziomy hałasu komunikacyjnego wyższe niż ustala rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14.6.2007 dla terenów zabudowy mieszkaniowej,

tj $L_{Aeq D \text{ dop}} = 60 \text{ dB}$ i

$L_{Aeq N \text{ dop}} = 50 \text{ dB}$

Pozostałe tereny miasta nie są narażone na ponadnormatywny hałas.

3.5 Obszary chronione za względu na walory przyrodnicze

Zgodnie z treścią ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92 z 2004 r., poz. 880 z późn. zm.) formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe
- rezerваты przyrody
- parki krajobrazowe
- obszary chronionego krajobrazu
- obszary Natura 2000
- pomniki przyrody
- stanowiska dokumentacyjne
- użytki ekologiczne

- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów

Dla miejscowości Mikołajki najbliższymi terenami objętymi formalną ochroną przyrody są:

PARKI NARODOWE:

Najbliższy – Biebrzański Park Narodowy – znajduje się w odległości ok. 69 km w kierunku wschodnim. Znajduje się on poza jakimikolwiek oddziaływaniami LPR.

REZERWATY:

Najbliższe w stosunku do przedsięwzięcia rezerwaty to występujące na terenie gminy Mikołajki 4 rezerwaty przyrody, o łącznej powierzchni ok. 859 ha, co stanowi ok. 3,4% obszaru gminy. Są to:

- Rezerwat „Jezioro Łuknajno” - jego najbliższa w stosunku do Mikołajek granica znajduje się w odległości ok. 1,5 km na wschód od miasta.

Jest to częściowy rezerwat faunistyczny, ornitologiczny. Jest to największe w Polsce miejsce lęgowe i pierzenia się łabędzia niemego. Nadto, w obrębie rezerwatu stwierdzono występowanie 175 gatunków ptaków, w tym 125 lęgowych.

Oddziaływania związane z realizacją Programu Rewitalizacji nie będą w żaden sposób odczuwane w rezerwacie, nie będzie też działań, które ograniczałyby siedliska lub bazę pokarmową ptaków gniazdujących w obrębie rezerwatu.

- Rezerwat „Czapliniec”

jest to leżący na terenie Mazurskiego Parku Krajobrazowego rezerwat leśno-faunistyczny (ptaków) leżący ok. 6 km na wschód od granic obszaru objętego Programem Rewitalizacji. Oddziaływania związane z realizacją tego programu nie wpłyną w żaden sposób na teren tego rezerwatu

Pozostałe dwa znajdujące się w gminie rezerwaty „Jezioro Lisunie” i „Krutynia Dolna” znajdują się jeszcze dalej i nie będzie jakiegokolwiek na nie wpływu podczas realizacji zadań związanych z Lokalnym Programem Rewitalizacji.

PARKI KRAJOBRAZOWE:

Najbliższym w stosunku do terenów planowanych do objęcia Lokalnym Programem rewitalizacji jest Mazurski Park Krajobrazowy. Jego najbliższa granica znajduje się w odległości około 1 km od terenów miasta Mikołajki. Jest to Park związany Puszczą Piską, której lasy zajmują około 50 % powierzchni tego obszaru objętego ochroną przyrodniczą.

Lasy i wody Parku są wielką ostoją zwierzyny. Nad jeziorami i w lasach parku gnieździ się szereg gatunków ptaków, w tym te, które zasiedlają rezerwat „Jezioro Łuknajno”, opisane uprzednio.

Wszelkie inne parki krajobrazowe znajdują się na tyle daleko, że nie wchodzą w zakres zainteresowania niniejszej „Prognozy...”.

Analizowany w niniejszym opracowaniu Lokalny Program Rewitalizacji nie będzie w sposób bezpośredni oddziaływał na tereny Parku, nie będzie powodował zmian w jego biocenozach.

OBSZARY CHRONIONEGO KRAJOBRAZU:

Miasto Mikołajki i tereny do miejscowości przyległe leży POZA Obszarami Chronionego Krajobrazu

Najbliższym Obszarem Chronionego Krajobrazu jest 54 OCHK *Krainy Wielkich Jezior Mazurskich* – jego najbliższa w stosunku do przedsięwzięcia, południowa granica znajduje się ok. 0.9 km na północ od miasta.

Dalej, znajdują się OCHK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego zachód, oraz Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego – wschód.

Obszary chronionego krajobrazu znajdują się poza terenami objętymi działaniami Lokalnego Programu Rewitalizacji.

NAJBLIŻSZE OBSZARY NATURA 2000:

istniejące formalnie ustanowione obszary NATURA 2000

• obszar specjalnej ochrony ptaków PLB280003 „Jezioro Łuknajno”

Obszar ten położony ok. 1,5 km na wschód od miasta obszar obejmuje płytkie, eutroficzne jezioro o (głębokość śr. 0,6 m; max. 3,0 m) pochodzenia polodowcowego, o mało urozmaiconej linii brzegowej, połączone od południa wąskim przesmykiem z jez. Śniardwy. Około 75% dna jeziora pokryta jest łakami ramienic. Brzegi jeziora w większości są płaskie, o charakterze torfowisk niskich. Pas roślinności otaczający jezioro składa się z pasa szuwaru trzcinowego i turzycowego, z kępami zarośli wierzbowych oraz płatów podmokłych olsów. Tereny sąsiadujące z ostoją od wschodu są użytkowane rolniczo, za nimi rozpościera się bór sosnowy.

Obszar ten stanowi ostoję ptasią o randze europejskiej o symbolu E 21. Obszar objęty Konwencją Ramsarską; wchodzi też w skład Rezerwatu Biosfery "Jezioro Łuknajno".

Występuje tutaj, co najmniej 19 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 11 gatunków z spośród stwierdzonych tu gatunków ptaków, wpisanych zostało do Polskiej Czerwonej Księgi. W okresie lęgowym obszar zasiedla, co najmniej 1% krajowej populacji:

bąka, błotniaka zbożowego, rybołowa, zielonki, hełmiatki, perkoza dwuczubego i rożeńca. W okresie przelotów występuje, co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego hełmiatki i łyski. Stosunkowo duże koncentracje osiąga: bączek, bielik, łabędź niemy, perkoz dwuczuby, rożeniec, kropiatka, wodnik, wąsatka. Jest to jedno z największych w kraju pierzowisk łabędzia niemego, które w niektórych latach gromadziło ponad 2 tys. osobników. Ptaki wodno-błotne występują w koncentracjach powyżej 20 tys..

Szata roślinna liczy ok. 160 gatunków roślin naczyniowych, w większości wodnych i bagiennych.

Najpoważniejszym zagrożeniem dla obszaru, wg SDF jest zamulanie i zanieczyszczanie zbiornika poprzez dopływ zanieczyszczonych wód z Jeziora Śniardwy. Ponadto nie bez wpływu pozostaje kłusownictwo i antropopresja turystyczna na obszar jeziora.

LPR nie zakłada jakiegokolwiek ingerencji w ten obszar Natura 2000, w wyniku realizacji LPR nie zostanie zmniejszona baza terytorialna ptaków, ani ich obszary żerowiskowe. Można stwierdzić, że realizacja LPR jest neutralna względem tego, już ustanowionego obszaru ptasiego.

• obszar specjalnej ochrony ptaków PLB280008 „Puszcza Piska”

Najbliższą granicą obszaru stanowi północny brzeg Jeziora Mikołajskiego, nad którym zlokalizowane jest miasto. Cały obszar PLB 280008 o powierzchni 172 802,22 ha położony jest na granicy pomiędzy krainą Wielkich Jezior Mazurskich a Niziną Mazurską. Główne rzeki to Krutynia i Pisa. Zawiera wiele jezior. W północno-zachodniej części obszaru znajduje się Jezioro Śniardwy. Występują głównie lasy iglaste z dominującą sosną. W nasadzeniach liściastych dominują lipa i wiąz. Wokół zbiorników wodnych na terenach podmokłych występują zarośla olchowe i różnego rodzaju zabagnienia.

Obszar PLB 280008 to ostoja ptasia o randze europejskiej E 23 (Puszcza Piska) i krajowej K 19 (Czarny róg).

Występuje tutaj, co najmniej 37 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 12 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. Bardzo ważna ostoja cietrzewi. W okresie lęgowym obszar zasiedla powyżej 2% krajowej populacji bielika i cietrzewia. Ponadto obszar zasiedla, co najmniej 1% populacji krajowej bociana czarnego, orlika krzykliwego, puchacza, rybitwy rzecznej i włochatki. W stosunkowo wysokiej liczebności występuje derkacz.

Najpoważniejszym zagrożeniem dla obszaru jest niekontrolowana presja turystyczno-rekreacyjna, w tym presja osadnicza. a także zanieczyszczanie i eutrofizacja wód, naturalna selekcja roślinności, możliwość gradacji kombiofagów (przede wszystkim w gminie Pisz i Biała Piska), w wyniku klęski żywiołowej w roku 2002.

Zaplanowane w LPR prace porządkowe na terenach parkowych w rejonie ulic Okrężnej i Al. Spacerowej będą miały minimalny i nieznaczący wpływ na ten obszar, nie planuje się w wyniku działań z LPR dodatkowych lokalizacji pensjonatów, nie będzie zwiększonej presji osadniczej na obszar Natura 2000 PLB 280008, nadto, zaplanowane w LPR uporządkowanie gospodarki ściekami deszczowymi w południowo-wschodnich dzielnicach miasta przyczyni się do zmniejszenia zanieczyszczenia i eutrofizacji wód – głównych zagrożeń tego obszaru.

planowane do ustanowienia nowe obszary NATURA 2000

- **specjalny obszar ochrony siedlisk PLH280013 „Ostoja Piska”** - obszar proponowany do ustanowienia przez organizacje pozarządowe w ramach Shadow List

Najbliższa granica tego obszaru położona jest w odległości ok. 1,5 km na zachód od miasta. Obszar o powierzchni 52 530 ha znajduje się w północno - wschodniej Polsce, w Krainie Wielkich Jezior Mazurskich. Ostoja obejmuje najcenniejsze przyrodniczo fragmenty Puszczy Piskiej. Puszcza ta jest jednym z największych kompleksów leśnych w Polsce. W skład ostoi wchodzi m.in. najcenniejsze zlewnie i dorzecza Puszczy Piskiej, czyli dorzecze Krutyni i częściowo Pisy, a także zlewnie jezior: Bełdan i Nidzkiego. Ostoja chroni również najlepiej zachowane torfowiska jak np. torfowiska wokół Mysich Jeziorok oraz obszary o najlepiej zachowanych lasach z cechami naturalnymi. Około 70% ostoi zajmują tereny leśne, wśród których dominują bory sosnowe. Lasy łęgowe i olsy zachowały się jedynie w dolinach potoków. W części północno - wschodniej kompleksu występują również mieszane lasy dębowo - sosnowe i grądy. Na terenie ostoi znajduje się wiele jezior, z których największe to jeziora: Nidzkie (1820 ha, 24 m głęb.), Bełdany (941 ha, 43 m) i Mokre (815 ha, 51 m). Obszar ostoi charakteryzuje się dużą różnorodnością biologiczną, o czym świadczy występowanie 17 rodzajów siedlisk cennych dla Europy. Największą powierzchnię z nich zajmują starorzecza i eutroficzne zbiorniki wodne (9,5%) oraz grądy środkowoeuropejskie (3,3%). Występuje tu również 40 gatunków zwierząt ważnych dla ochrony przyrody europejskiej. Jest to ważna ostoja zwierząt puszczańskich takich jak wilki i rysie. W wodach ostoi żyją również wydry i bobry oraz kilka cennych gatunków ryb m.in. boleń i koza. Na 40 gatunków zwierząt cennych dla UE 28 to gatunki ptaków. Występują tu m.in. bocian czarny, bielik, żuraw, puchacz oraz cietrzew. Obszar jest fragmentem ważnej ostoi ptasiej o randze europejskiej.

Zagrożeniem dla obszaru może być intensyfikacja ruchu turystycznego i zwiększenie presji rekreacyjnej, a zwłaszcza lokalizacja domków letnich nad jeziorami. Zagrożenie może również stanowić zintensyfikowanie gospodarki leśnej, wędkarstwa oraz

gospodarki rolnej. Teren ten jest także potencjalnie wrażliwy na obniżanie poziomu wód gruntowych.

Żadnego z takich działań nie będzie się prowadzić w ramach LPR ani na terenie tego obszaru, ani w sąsiedztwie jego granic. Podniesienie atrakcyjności turystycznej Mikołajek może spowodować dłuższe pobyty turystów w mieście, ograniczając antropopresję gości na tereny planowanego do ustanowienia obszaru PLH280013

• **specjalny obszar ochrony siedlisk PLH28_31 „Mazurska Ostoja Żółwia Błotnego” - obszar proponowany**

Najbliższa granica tego obszaru położona jest w odległości ok. 1,5 km na północny-zachód od miasta. Proponowany obszar ma posiadać powierzchnię 4305,1 ha i będzie położony w mezoregionie Wielkich Jezior Mazurskich, w makroregionie Pojezierza Mazurskiego, na północ od obecnego przebiegu drogi krajowej nr 16 na odcinku Mrągowo - Mikołajki. Teren przyszłego obszaru jest pagórkowaty z licznymi zagłębieniami, oczkami śródleśnymi i śródpolnymi, stanowiącymi dogodne siedlisko dla żółwia błotnego. Większość ostoi to grunty rolne. Lasy zajmują niedużą powierzchnię. Największy kompleks leśny znajduje się w pobliżu wsi Cudnochyl. W granicach ostoi znajdują się jeziora: Głębokie, Żelwówek, Jorzec.

Ostoja ma szczególne znaczenie ze względu na silną populację żółwia błotnego. O wartości tego terenu decyduje też dobry stan zachowania jezior Głębokie i Żelwówek z właściwie wykształconą roślinnością hydrofitów i duży udział siedliska z łąkami rajgrasowymi, obecność muraw kserotermicznych i występowanie rzadkich, zagrożonych i chronionych gatunków bezkręgowców.. Licznie występują oczka wodne z takimi gatunkami jak turzycza sztywna, rdest ziemnowodny i mozga trzcinowata, przy pewnym udziale takich taksonów jak wiechlina błotna, rzepicha błotna, przytulina błotna, żabieniec babka wodna, turzycza zastrzona, turzycza dzióbkiowata, manna fałdowana.

Głównymi zagrożeniami na tym terenie jest obniżanie się poziomu wód gruntowych, wysychanie samoczynne małych oczek wodnych, niszczenie małych oczek wodnych oraz szeroko pojęta eutrofizacja zbiorników wodnych. Najbardziej na tym terenie zagrożone są łąkowiska żółwia błotnego. Są one nieliczne i znajdują się głównie na terenach prywatnych, gdzie często prowadzone są zabiegi niekorzystne dla zachowania łąkowisk takie jak zalesienia i uprawa roli. Teren ten jest także pod coraz większym wpływem antropopresji.

Działania LPR nie będą w ogóle dotyczyły tego obszaru i nie uszczuplą w jakikolwiek sposób jego specyficznych walorów sprzyjających rozwojowi populacji żółwia błotnego.

NAJBLIŻSZE POMNIKI PRZYRODY:

Na terenie gminy znajduje się 7 pomników przyrody. Są to

- głaz narzutowy na półwyspie Kusnort,
- stanowisko kłoci wiechowatej na terenie Leśnictwa Mikołajki,
- grupa 5-ciu dębów na terenie Leśnictwa Lisiny,
- 2 dęby szypułkowe także na terenie Leśnictwa Lisiny,
- 8 dębów szypułkowych w rejonie Placu Wolności w Mikołajkach,

Dęby będące pomnikami przyrody

- o 2 modrzewie europejskie przy ul. 3-Maja w Mikołajkach,

- o grupa 6-ciu lip drobnolistnych w rejonie osady Kulinowo – w odległości ok. 2 km na południowy zachód od Mikołajek – poza zasięgiem oddziaływania zadań wymienionych w LPR.

Planowane prace nie będą prowadzone w bezpośrednim sąsiedztwie drzew zaliczonych do pomników przyrody tak, że nie stanowią zagrożenia dla modrzewi i dębów szypułkowych.

NAJBLIŻSZE STANOWISKA DOKUMENTACYJNE:

W rejonie oddziaływania inwestycji – na terenie gminy Mikołajki – nie ma tej formy ochrony przyrody. Jedynym w województwie stanowiskiem dokumentacyjnym jest odkrywka o pow. 2 ha kredy interglacjalnej w m. Losy, gmina Lubawa. To stanowisko jest odległe o ok. 150 km na południe od przedsięwzięcia.

NAJBLIŻSZE UŻYTKI EKOLOGICZNE:

Na terenie gminy znajdują się 2 użytki ekologiczne:

- o Torfowisko „Zelwagi” - o pow. 4,25 ha, ze stanowiskami wierzby borówkolistej na torfowisku przejściowym (ok. 400 egzemplarzy). Użytek położony ok. 4 km na zachód od miasta.

- o „Prawdowskie Wzgórze” - zbocze piaszczystego wzgórza z występującym licznie rojnikiem pospolitym. Użytek położony ok. 2 km na zachód od miasta.

Realizacja zadań opisanych w LPR nie wpłynie na najbliższe użytki ekologiczne.

NAJBLIŻSZE ZESPOŁY PRZYRODNICZO-KRAJOBRAZOWE:

Na terenie gminy Mikołajki nie ma ustanowionej takiej formy ochrony przyrody.

Mapy najbliższych obszarów Natura 2000 – zarówno istniejących i projektowanych jak również mapa najbliższych obszarów chronionego krajobrazu oraz informacje o rezerwach znajdują się w załącznikach.

3.6 Zabytki

Zgodnie z informacją zawartą w LPR oraz Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Mikołajki - koniec XIX w. i początek XX w. to okres kształtowania się zachowanego do dziś krajobrazu kulturowego obszaru gminy. Pozostałością przemian, które miały miejsce w Mikołajkach są liczne obiekty dziedzictwa kulturowego. Do chwili obecnej do rejestru zabytków wpisano 68 zabytków.

Obiekty zabytkowe objęte ochroną, wpisane do rejestru zabytków

L.p.	Ulica	Numer	obiekt	Nr rejestru	Data wpisu
1			CMENTARZ KOMUNALNY /D. EWANGELICKI/	A-1697	23 lipca 1986
2			CZĘŚĆ MIASTA MIKOŁAJEK - WG. ZAŁĄCZNIKA	A-1311	4 marca 1980
3			KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. MATKI BOSKIEJ RÓŻAŃCOWEJ Z PRZYLEGAJĄCYM BUDYNKIEM	A-1606	16 grudnia 1985
4			CMENTARZ ŻYDOWSKI	A-3227	22 listopada 1991
5			ROZPLANOWANIE I ZABUDOWA RYNKU STAROMIEJSKIEGO ŁĄCZNIE Z WYLOTAMI ULIC Z RYNKU ORAZ WYLOTEM RYNKU NA JEZ. MIKOŁAJSKIE	A-81	24 czerwca 1950
6	3 MAJA	001	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1611	16 grudnia 1985
7	3 MAJA	014	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1427	11 marca 1983
8	3 MAJA	009	BUDYNEK USŁUGOWO-MIESZKALNY	A-1479	3 sierpnia 1983
9	3 MAJA	012	DOM	A-1434	11 marca 1983
10	3 MAJA	016	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1435	11 marca 1983
11	3 MAJA	017	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1437	11 marca 1983
12	3 MAJA	011	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1428	11 marca 1983
13	3 MAJA	006	BUDYNEK BIUROWO-USŁUGOWY	A-1429	11 marca 1983
14	3 MAJA		DAWNA KOSTNICA	A-1433	11 marca 1983
15	KAJKI	106	DOM	A-1473	1 sierpnia 1983
16	KAJKI	083 A	DOM	A-1454	16 marca 1983
17	KAJKI	016	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1477	3 sierpnia 1983

18	KAJKI	002	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1486	3 sierpnia 1983
19	KAJKI	083B	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1453	16 marca 1983
20	KAJKI	012	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1470	1 sierpnia 1983
21	KAJKI	100A	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1471	1 sierpnia 1983
22	KAJKI	001A	BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY	A-1665	15 kwietnia 1986
23	KAJKI	006	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1483	3 sierpnia 1983
24	KAJKI	004	BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY	A-1488	3 sierpnia 1983
25	KAJKI	104	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1444	14 marca 1983
26	KAJKI	064	BUDYNEK MIESZKALNY	A-3188	11 września 1991
27	KAJKI	010	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1447	15 marca 1983
28	KAJKI	046A	BUDYNEK MIESZKALNY	A-3187	11 września 1991
29	KAJKI	102	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1439	14 marca 1983
30	KAJKI	008	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1450	15 marca 1983
31	KAJKI	003	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1485	3 sierpnia 1983
32	KAJKI	011	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1448	15 marca 1983
33	KAJKI	009	BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY	A-1446	14 marca 1983
34	KAJKI	026	DOM	A-1664	15 kwietnia 1986
35	KAJKI	085	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1451	15 marca 1983
36	KAJKI	096	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1476	3 sierpnia 1983
37	KAJKI	024	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1660	15 kwietnia 1986
38	KAJKI	027	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1475	3 sierpnia 1983
39	KAJKI	005	BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY	A-1659	15 kwietnia 1986
40	KAJKI	077	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1474	3 sierpnia 1983
41	KAJKI	083	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1452	15 marca 1983
42	KAJKI	023	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1478	3 sierpnia 1983
43	KAJKI	062	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1663	15 kwietnia 1986
44	KAJKI	030	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1661	15 kwietnia 1986
45	KAJKI	021	BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY	A-1487	3 sierpnia 1983
46	KAJKI	017	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1445	14 marca 1983
47	KAJKI	035	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1662	15 kwietnia 1986
48	KAJKI	067	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1472	1 sierpnia 1983
49	KOLEJOWA		KAPLICA CMENTARNA	A-343/S	11 marca 1983
50	KOLEJOWA	015	MAGAZYN ZBOŻOWY	A-1667	16 kwietnia 1986
51	KOWALSKA	002 A	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1432	11 marca 1983
52	MRĄGOWSKA	003	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1426	11 marca 1983
53	MRĄGOWSKA	001	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1431	11 marca 1983
54	MRĄGOWSKA	004	DOM MIESZKALNY	A-1430	11 marca 1983
55	OKRĘŻNA	006	BUDYNEK MIESZKALNY	A-3189	11 września 1991
56	PLAC KOŚCIELNY	026	KOŚCIÓŁ EWANGELICKO-AUGSBURSKI P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY (DEC: Z WIEŻĄ)	A-1482	3 sierpnia 1983
57	PLAC KOŚCIELNY	022	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1436	11 marca 1983
58	PLAC KOŚCIELNY		KOŚCIÓŁ EWANGELICKI Z WYPOSAŻENIEM WNĘTRZA I PLEBANIĄ (DEC: BEZ WIEŻY)	A-89	24 lipca 1950
59	PLAC KOŚCIELNY	024	DOM	A-1442	14 marca 1983
60	PLAC WOLNOŚCI	008	BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY	A-1441	14 marca 1983
61	PLAC WOLNOŚCI	013	BUDYNEK USŁUGOWY	A-1666	15 kwietnia 1986
62	PLAC WOLNOŚCI	001	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1440	14 marca 1983
63	PLAC WOLNOŚCI	014	BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY	A-1607	16 grudnia 1985
64	PLAC WOLNOŚCI	011	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1443	14 marca 1983
65	PLAC WOLNOŚCI	012	BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY	A-1658	15 kwietnia 1986
66	PLAC WOLNOŚCI	007	BUDYNEK MIESZKALNY	A-1610	16 grudnia 1985
67	PLAC WOLNOŚCI	004	BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY	A-1608	16 grudnia 1985

68	PLAC WOLNOŚCI	006	BUDYNEK MIESZKALNO-USŁUGOWY	A-1609	16 grudnia 1985
----	---------------	-----	-----------------------------	--------	-----------------

Źródło: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków www.bip.wuoz.olsztyn.pl/

Pogrubioną czcionką zaznaczono obiekty ujęte w planowanych w LPR zadaniach, na obszarze rewitalizowanym

Dla obszarów włączonych do modeli zabytkowych, w których prowadzono szczegółowe wytyczne konserwatorskie, obszar miasta i gminy został podzielony na jednostki architektoniczno-krajobrazowe:

Miejscowe „*Studium Uwarunkowań Przestrzennych*” wyróżnia **Strefę „A” ochrony konserwatorskiej** – jako teren objęty ścisłą ochroną konserwatorską. Obszar obejmujący historyczny, czytelny układ przestrzenny, wyróżniają się wartością i wysokim stopniem zachowania historycznie ukształtowanej struktury oraz wypełniony oryginalną i mało przekształconą zabudową historyczną. W Mikołajkach strefą A ochrony konserwatorskiej objęty jest m.in. obszar ulicy Kajki, na której znajduje się większość domów wpisanych do rejestru zabytków. W tej strefie będzie realizowany strategiczny projekt LPR pn. „*Rewitalizacja rynku i głównych ulic miejskich w Mikołajkach*” obejmujący przebudowę Rynku i Parku miejskiego nad Jeziolem Mikołajskim, roboty drogowe, sanitarne (kanalizacja deszczowa i sanitarna, sieć wodociągowa), oświetlenie uliczne. Remontowane będą również pojedyncze budynki wpisane do rejestru zabytków.

„*Studium Uwarunkowań Przestrzennych*” wyróżnia **strefę „B” ochrony konserwatorskiej** – teren objęty pośrednią ochroną konserwatorską. Obszar obejmujący czytelne, lecz nie dominujące historyczne zagospodarowanie, charakterystyczne w skali lokalnej; częściowo wypełniony oryginalną lub przekształconą zabudową historyczną z możliwymi ubytkami lub uzupełnieniami nową zabudową. Celami ochrony w strefie B jest utrzymanie wybranych elementów istniejących oraz częściowe ograniczenie swobody kształtowania elementów nowych. W Mikołajkach strefą B ochrony konserwatorskiej objęty jest cmentarz z XIX wieku przy ulicy Kolejowej. LPR nie zawiera zadań do realizacji w tej strefie.

„*Studium Uwarunkowań Przestrzennych*” wyróżnia **strefę E ochrony ekspozycji** – obszar widoczności układów zabudowy i dominant oraz elementów naturalnych. Teren objęty ochroną konserwatorską, zapewniającą ekspozycję obszarów z określonych kierunków widokowych. Celem ochrony strefy E jest utrzymanie i ochrona ekspozycji wskazanych wartościowych zespołów i obiektów. Realizacja celów ochrony powinna nastąpić poprzez zapisy planistyczne ograniczające lub wykluczające realizacje kubaturowe, inżynierskie oraz nowe nasadzenia na wskazanych terenach. W Mikołajkach strefą E ochrony konserwatorskiej objęta jest ulica Dąbrowskiego oraz las w części południowo-zachodniej miasta. LPR nie zawiera zadań do realizacji w tej strefie.

Strefa K ochrony krajobrazu, opisana w „*Studium Uwarunkowań Przestrzennych*” wyróżnia teren objęty ochroną konserwatorską. Obszar obejmujący historyczne ukształtowanie formy

pokrycia terenu, w szczególności zieleń o wartościach przyrodniczych wraz z obiektami architektonicznymi, podlegające ochronie poprzez utrzymanie ukształtowania i ustalonych elementów oraz ograniczenie swobody przekształceń obszaru. W Mikołajkach strefą ochrony K objęty jest obszar ulicy Dybowskiej i Kolejowej. LPR nie zawiera zadań do realizacji w tej strefie.

4. Charakterystyka działań rewitalizacyjnych

Zgodnie z zapisami w Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Mikołajki wybór granic obszarów zdegradowanych, został przeprowadzony na podstawie własnych badań i analiz sytuacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej miasta. Badania prowadzono przede wszystkim w kontekście kryteriów wynikających z definicji obszaru zdegradowanego (rewitalizowanego), określonej art. 47, ust. 1 Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r. Przy wyborze obszarów zdegradowanych brano pod uwagę wskaźniki dla działań związanych z rewitalizacją miast i wzmocnieniem funkcji społecznych. Odniesienia do określonych wskaźników dokonano zgodnie z zapisami *Wytycznych Instytucji Zarządzającej do opracowania Lokalnych Programów Rewitalizacji (wersja z dnia 16.10.2008 r.)*.

Jako spójną strefę geograficzną w mieście wyznaczono do rewitalizacji obszar miejski składający się z trzech stref oznaczonych od I do III, których nazwy i ulice obejmują:

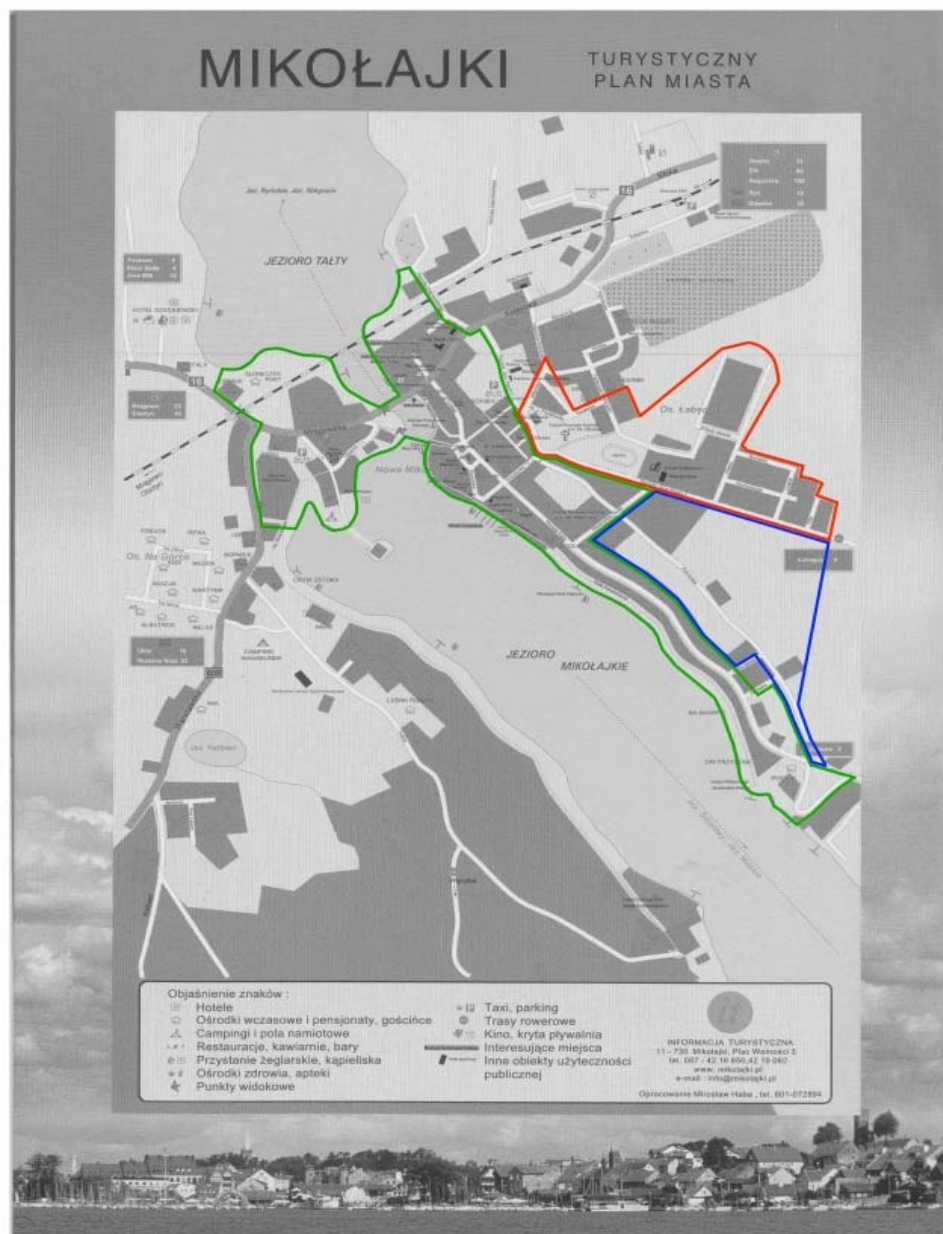
Obszar I Centrum: Obszar obejmuje teren w skład, którego wchodzi następujące ulice: Warszawska (od skrzyżowania z ul. Mrągowską do wysokości z Mazurskim Parkiem Dziecięcym), Mrągowska (od wysokości Pensjonatu „Dennis” do mostu łączącego jez. Tałty z Mikołajskim), Kolejowa (od mostu łączącego jez. Tałty z Mikołajskim do skrzyżowania z ul. Henryka Dąbrowskiego), Plac Kościelny, Henryka Dąbrowskiego (na wysokości od skrzyżowania z ul. Kolejową do granicy z cmentarzem), ul. Papieża Jana Pawła II do skrzyżowania z ul. Wileńską jako cała, natomiast od skrzyżowania z ul. Wileńską do skrzyżowania z ul. Wawrzyńca Prusa nieruchomości po prawej stronie od jeziora Mikołajskiego, ul. Wawrzyńca Prusa, Króla Sielaw, Rybacka, Michała Kajki (do skrzyżowania z ul. Dybowską), Dybowska (od skrzyżowania z Orzyszową do skrzyżowania z Wawrzyńca Prusa), Orzyszowa, Kowalska, Pl. Wolności, 3-Maja, Al. Żeglarska, Okrężna.

Obszar II Osiedle Łabędzia: Obszar obejmuje teren w skład, którego wchodzi następujące ulice: Wileńska, Papieża Jana Pawła II (od skrzyżowania z Wileńską do skrzyżowania z Wawrzyńca Prusa nieruchomości po lewej stronie od Kościoła św. Mikołaja i Stadionu, natomiast od skrzyżowania z Wawrzyńca Prusa do ul. Orlej jako cała ulica), ks. J. Popiełuszki, Kwiatowa, T. Kościuszki (od skrzyżowania z Kwiatową do skrzyżowania z ul. Żółtych Kłosów), Żółtych Kłosów, Ptasia, Bociania, Kormoranów, Czaplą, Orlą.

Obszar III – teren byłych zakładów przemysłowych: obszar zlokalizowany pomiędzy ulicami Wawrzyńca Prusa, wzdłuż Dybowskiej od skrzyżowania z Wawrzyńca Prusa do skrzyżowania z Mikołaja Kajki oraz Papieża Jana Pawła II (od skrzyżowania z Wawrzyńca Prusa do Orlej).

Granice obszarów wyznaczonych do rewitalizacji przedstawione zostały na poniższej rysunku:

Granice obszarów rewitalizowanych miasta Mikołajki

- Obszar I Centrum

- Obszar II Osiedle Łabędzia

- Obszar III teren byłych zakładów przemysłowych

Źródło: Lokalny Program Rewitalizacji ...

Wszystkie wskazane obszary wyróżniają się wyraźnym nasileniem niekorzystnych zjawisk, przejawiających się nie tylko w złym stanie infrastruktury i sytuacji mieszkaniowej, lecz także nagromadzeniem niekorzystnych zjawisk społecznych takich jak wykluczenie społeczne i ubóstwo oraz niski poziom rozwoju gospodarczego. Ponadto wszystkie obszary pełnią ważne funkcje społeczno-gospodarcze mające wpływ na codzienne życie mieszkańców.

W ramach programu rewitalizacji przewidziano do wykonania zadania o charakterze przestrzennym (techniczno-materialnym), gospodarczym jak również działania o charakterze społecznym. Wszystkie te działania zostaną wykonane w latach przyjętych do realizacji w Lokalnym Programie rewitalizacji 2009-2015.

Zgodnie z Programem do zadań o charakterze przestrzennym należą:

- Rewitalizacja rynku i głównych ulic miejskich w Mikołajkach - Place: Wolności, Kościelny.
Ulice: 3 - go Maja, Kajki, Kowalska, Prusa, Aleja Żeglarzy:
 - przebudowa parku z fragmentem nabrzeża i rynku oraz doposażenie w infrastrukturę towarzyszącą (niecka fontanny, stopnie widokowe, boksy handlowe, elementy małej architektury, nowy układ ścieżek pieszych, nowe nawierzchnie trawiaste z nasadzeniami kwiatów sezonowych, nasadzenia drzew itp.);
 - przebudowa ulic i placów
 - przebudowa przepompowni ścieków komunalnych i budowa przepompowni deszczowej wraz z przebudową kabla nn.
 - sieć kanalizacji deszczowej – 3 001, 5 mb
 - sieć wodociągowa – 3 448, 5 mb
 - oświetlenie uliczne, oświetlenie wewnętrznych dróg dojazdowych i parkingów, oświetlenie alejek pieszych i placów, oświetlenie iluminacyjne i małej architektury
- Rewitalizacja głównych ulic miejskich w Mikołajkach – etap II – ul. Kajki
 - budowa schodów spacerowych łączących bulwar nadbrzeżny z ulicą Kajki
 - przebudowa odcinka promenady nadjeziornej
 - wymiana oświetlenia promenady
 - ustawienie obiektów małej architektury wzdłuż bulwaru
- Rewitalizacja głównych ulic miejskich w Mikołajkach – etap III – rewitalizacja terenów mieszkalno-gospodarczych pomiędzy placem Wolności, a ulicą Orzyszową wraz z przystosowaniem ich do pełnienia funkcji rekreacyjnych i zaplecza parkingowego centralnej części miasta
 - uporządkowanie przestrzenne terenu – wyburzenie starych budynków gospodarczych;
 - budowa nowych budynków o funkcji garażowo – gospodarczej;
 - budowa zaplecza parkingowego;
 - budowa placu zabaw i rekreacji

Zdjęcia pokazują fragment obszaru terenów mieszkalno-gospodarczych pomiędzy placem Wolności, a ulicą Orzyszową.

- Rewitalizacja głównych ulic miejskich w Mikołajkach – etap IV – odnowa kładki dla pieszych łączącej rynek miejski z traktem spacerowym na zachodnim brzegu Jeziora Mikołajskiego - Plac Wolności, ulica Okrężna
 - ekspertyza techniczna kładki dla pieszych;
 - wzmocnienie techniczne konstrukcji kładki, wymiana jej nawierzchni oraz barier i oświetlenia

Kładka w stanie obecnym.

- Rewitalizacja zachodniego brzegu Jeziora Mikołajskiego, etap I – przebudowa Mazurskiego Parku Dziecięcego - Ulica Spacerowa
 - prace niwelacyjne i odwodnieniowe na terenie istniejącego parku, część tych prac już została wykonana

- zagospodarowanie terenu (utworzenie placu zabaw, boisk rekreacyjno – sportowych, nasadzenia zieleni, ciągi komunikacyjne i mostki)
- budowa mini – plaży i kąpieliska na bazie istniejących w parku cieków i oczek wodnych

Fragment Mazurskiego Parku Dziecięcego

- Rewitalizacja zachodniego brzegu Jeziora Mikołajskiego, etap II – odnowa miejskich terenów zielonych - ulica Spacerowa, Mrągowska, Okrężna
 - roboty ziemne, plantowanie i zagospodarowanie terenu dwu parków
 - nasadzenia zieleni parkowej
 - wykonanie oświetlenia parków
 - wykonanie obiektów malej architektury parkowej
- Budowa kompleksu sportowo-rekreacyjnego przy Zespole Szkół w Mikołajkach
 - bieżnia okólna i prosta
 - rozbieżnia do skoku w dal i do skoku wzwyż
 - rzutnia do pchnięcia kulą
 - boisko do piłki nożnej
 - boisko treningowe do piłki nożnej
 - skate park
 - boisko do piłki siatkowej
 - korty tenisowe
 - korty do ping-ponga
 - boiska do badmintonu (szt. 2)
 - pomieszczenia: siłowni i fitness oraz administracji
- Zagospodarowanie terenów wokół planowanego kompleksu usługowo – mieszkalnego, wraz z budową zaplecza parkingowego oraz zagospodarowaniem placu rekreacyjnego – ul. Jana Pawła II, Dybowska
 - budowa parkingu i wewnętrznych dróg dojazdowych do kompleksu;

- odwodnienie placu rekreacyjnego
- oświetlenie placu rekreacyjnego
- ustawienie obiektów małej architektury
- Przebudowa ulicy Dybowskiej oraz przylegającego ciągu komunikacyjnego dla planowanego osiedla mieszkaniowego
 - przebudowa drogi wraz z odwodnieniem i budową chodnika ok. 1 400 mb
 - budowa dróg wewnętrznych 500 mb
 - budowa oświetlenia
- Budowa ekologicznej przystani żeglarskiej w Mikołajkach przy ul Kajki (dzisiejsza siedziba klubu żeglarskiego)
 - remont budynku wraz z przystosowaniem go do pełnienia funkcji kapitanatu, zaplecza sanitarnego dla żeglarzy i centrum szkoleniowego
 - budowa pomostu wraz z punktem odbioru ścieków
 - remont istniejących pomostów
 - zagospodarowanie terenu wraz z budową wiat, punktu mycia naczyń, punktu odbioru odpadów

Zdjęcia pokazują siedzibę i istniejący pomost Mazurskiego Klubu Żeglarskiego.

- **Rozbudowa i modernizacja stacji uzdatniania wody w Mikołajkach przy ul. Wawrzyńca Prusa 7 .** W ramach tego zadania przewiduje się:
 - budynek technologiczny,
 - budynek administracyjny,
 - budynek warsztatowo - garażowy,
 - zbiorniki wody uzdatnionej,
 - odstożnik wód popłucznych,
 - przewody wodociągowe, kanalizacyjne i energetyczne,
 - drogi i parkingi wewnętrzne;

Na zamiar przebudowy stacji uzdatniania wody jest już wydana prawomocna decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znak OŚ. 7625/5/08 z dnia 14 lipca 2008.

Nadto, w ramach LPR przewiduje się:

- Remont elewacji i wymiana pokrycia dachowego budynku - ul. Kajki 2
- Remont elewacji, klatki schodowej i wymiana pokrycia dachowego budynku – ul. Kajki 3
- Wymiana pokrycia dachowego, remont klatki schodowej, remont elewacji, obróbek blacharskich, kominów, stolarki okiennej i drzwiowej budynku – ul. Kajki 10
- Remont elewacji i wymiana pokrycia dachowego budynku - ul. Kajki 12
- Wymiana pokrycia dachowego, remont kominów, remont elewacji, remont klatki schodowej– ul. Kajki 23
- Remont elewacji, obróbek blacharskich, klatki schodowej, kominów i wymiana pokrycia dachowego budynku – ul. Kajki 26
- Wymiana pokrycia dachowego i remont elewacji, wymiana instalacji elektrycznych budynku – Plac Kościelny 2
- Remont elewacji, wymiana pokrycia dachowego i stolarki budynku – Plac Kościelny 3
- Wymiana pokrycia dachowego, doprowadzenie gazu ziemnego i instalacji do lokali budynku - Plac Wolności 7
- Remont elewacji, wymiana obróbek blacharskich, remont klatek schodowych, wymiana instalacji elektrycznej budynku - Plac Wolności 11
- Wymiana pokrycia dachowego, remont elewacji, oświetlenie poddasza, wymiana instalacji wodociągowej budynku - Plac Wolności 14
- Wymiana stolarki okiennej i drzwiowej, remont klatki schodowej budynku - ul. 3-go Maja 9
- Zmiany w bryłach architektonicznych, tj. dachu, elewacji zewnętrznych, wejścia budynku - ul. Żółtych Kłosów 2
- Wymiana wewnętrznych instalacji technicznych, w tym systemów grzewczych budynku - ul. Żółtych Kłosów 4
- Zmiany w bryłach architektonicznych oraz podnoszenie efektywności energetycznej budynków - ul. Żółtych Kłosów 6, 10 i 12
- Ocieplenie ściany frontowej w budynku wielorodzinnym - ul. Żółtych Kłosów 14
- Zmiany w bryłach architektonicznych, tj. dachu, elewacji zewnętrznych, wejścia budynku - ul. Ptasia 5
- Termomodernizacja wraz z odtworzeniem elewacji budynku przy ul. Łabędziej 1B
- Zagospodarowanie przestrzeni publicznych - budowa ciągów komunikacji pieszej, placów i zieleńców - ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 1

Zgodnie z Programem Rewitalizacji do zadań o charakterze gospodarczym należą:

- Modernizacja budynku oraz zagospodarowanie terenu po dawnych Zakładach Odzieżowych "Miarexim" z przeznaczeniem na rozwój Mazurskiego Przedsiębiorstwa Drogowego - ul. Dybowska 3
- Przebudowa istniejących budynków gospodarczych na usługowe tj. pokoje do wynajęcia, restauracja - ul. Mrągowska 20
- Doprowadzenie do stanu użyteczności terenu i budynków po byłym zakładzie pracy na cele działalności gospodarczej - teren byłej Robotniczej Spółdzielni Pracy Krawieckiej, ul. Dybowska 1
- Stworzenie punktu widokowego na wieży kościoła Ewangelicko-Augsburskiego - ul. Plac Kościelny 5
- Remont obiektu oraz jego adaptacja na cele turystyczne - Parafia Rzymsko-Katolicka pw. Św. Mikołaja, ul. Ks. J. Popiełuszki 1

Zgodnie z Programem Rewitalizacji do zadań o charakterze społecznym należą:

- Modernizacja i adaptacja budynku starej kotłowni na cele kulturalno-sportowe - ul. Ptasia 3
- Zakup i instalacja systemów monitoringu osiedlowego - ul. Złoty Kłósów, ul. Ptasia
- Modernizacja i adaptacja budynku na cele opiekuńcze - ul. Ks. J. Popiełuszki 1
- Tworzenie sieci i zapobieganie przestępczości w zagrożonych patologiami społecznymi obszarach miast, w tym budowa lub remont oświetlenia, zakup i instalacja systemów monitoringu ulicznego - ul. Ks. J. Popiełuszki 2

W obszarach miejskich, wyznaczonych do rewitalizacji planowane są również inne zadania inwestycyjne, nie objęte programem LPR:

Obszar I - Centrum

1. budowa zespołu hotelowo – apartamentowego wraz z infrastrukturą towarzyszącą (parkingi, przeszklona kładka dla ruchu pieszego, pomosty do cumowania jachtów) na wyspie położonej na jez. Mikołajskim oraz na sąsiadującym półwyspie. Lokalizacja inwestycji to rejon Alei Spacerowej. Inwestor planuje budowę budynku hotelowego z 148 pokojami gościnnymi i 3 apartamentami, restauracją, zespołem konferencyjnym oraz basenem z Welles/Spa oraz zespołem rekreacyjnym i sportowym. Planowana inwestycja położona jest częściowo na obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „*Puszcza Piska*” (kod obszaru PLB280008). Przeprowadzono już postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko tego przedsięwzięcia wykazało brak negatywnego wpływu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Inwestycja ta posiada już prawomocną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia (Decyzja Nr 8/08 z dnia 25.07.2008 r., znak OŚ. 7625/16/07/08). Przewidziana do zabudowy

opisanym wyżej kompleksem wyspa była wielokrotnie przedmiotem działań inwestycyjnych. W latach 70-tych w granicach działki o nr geod. 58 (wyspa) zlokalizowana była przystań Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. W latach 80-tych PTTK posiadał zezwolenie na budowę pomostu, obiektów – bazy żeglarskiej oraz infrastruktury technicznej zewnętrznej. Nie zrealizował jednak swoich zamiarów. Z początkiem lat 90-tych wyspa przeszła w ręce osoby fizycznej, która dokonała zabudowy wyspy budynkiem nieukończonego portu żeglarskiego. W 1997 roku jej właścicielem została kolejna spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, która wykonała pomost zadaszony komunikacji pieszej, łączący wyspę ze stałym lądem. W 2008 roku kolejny właściciel dokonał rozbioru budynków wcześniej wybudowanych, zlokalizowanych w granicach działki 58. Inwestor ten planuje zrealizować wyżej opisana inwestycję, która, po procedurze OOŚ uzyskała cytowana wyżej prawomocną decyzję środowiskową

2. budowa zespołu rezydencji nad brzegiem Jez. Mikołajskiego przy ulicy Kajki (końcowy odcinek ulicy). Projekt zakłada stworzenie nowoczesnego zespołu domów letniskowych o wysokim standardzie w miejscu dawnego ośrodka wypoczynkowego. Intensywność zabudowy została dostosowana do położenia działki – nad brzegiem jeziora i na skraju miasta. Inwestor planuje równomierną zabudowę rodzinną (11 budynków + budynki rodzinne inwestora) oraz budowę mariny z pomostem, plażą, kortami, terenem spacerowym i altaną oraz lądowiskiem dla helikoptera. Nie była prowadzona dotąd procedura OOŚ dla tego zamierzenia.
3. budowa kompleksu mieszkalno – usługowego u zbiegu ulic Kajki i Orzyszowej. Teren ten stanowi własność gminy, obecnie planowana jest jego sprzedaż z przeznaczeniem na inwestycje związane z usługami. Ponieważ obszar znajduje się w strefie ochrony konserwatorskiej przygotowano koncepcję jego zagospodarowania łącznie z koncepcją restauracji zabytkowego budynku położonego przy ul. Kajki, wchodzącego w zakres inwestycji. Jest to teren, położony w centralnej części Mikołajek, przy skrzyżowaniu ulicy Kajki z ulicą Orzyszową. W jego bliskim sąsiedztwie znajduje się zabudowa mieszkalno-usługowa, w odległości ok. 100 m – Jez. Mikołajskie. Nie była prowadzona dotąd procedura OOŚ dla tego zamierzenia.
4. zagospodarowanie terenu położonego pomiędzy ulicą Kajki i Dybowską – obszar obowiązywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla którego wykonano *Prognozę wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze*. Zgodnie z istniejącymi koncepcjami planowana jest zabudowa w charakterze kamienic przyrynkowych z ciągiem pieszym, z podcieniami. Ponadto zaplanowano zamknięte zespoły mieszkaniowe z własnym przejazdem bramnym i wolnostojące bliźniacze domy jednorodzinne. Nie była prowadzona dotąd procedura OOŚ dla tego zamierzenia.

5. teren planowanej zabudowy mieszkalno – usługowej wzdłuż ulicy Mrągowskiej w kierunku miejscowości Prawdowo – obecnie przygotowywany jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego i będzie wykonywana *Prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze*.

Obszar II Osiedle Łabędzia

- Tereny położone wzdłuż ulicy Łabędziej planowane są do zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej – obecnie przygotowywany jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Natomiast tereny położone w peryferyjnej części ulicy Ptasiej, obecnie należące do ANR, mogą zostać wykorzystane pod zabudowę wielorodzinną

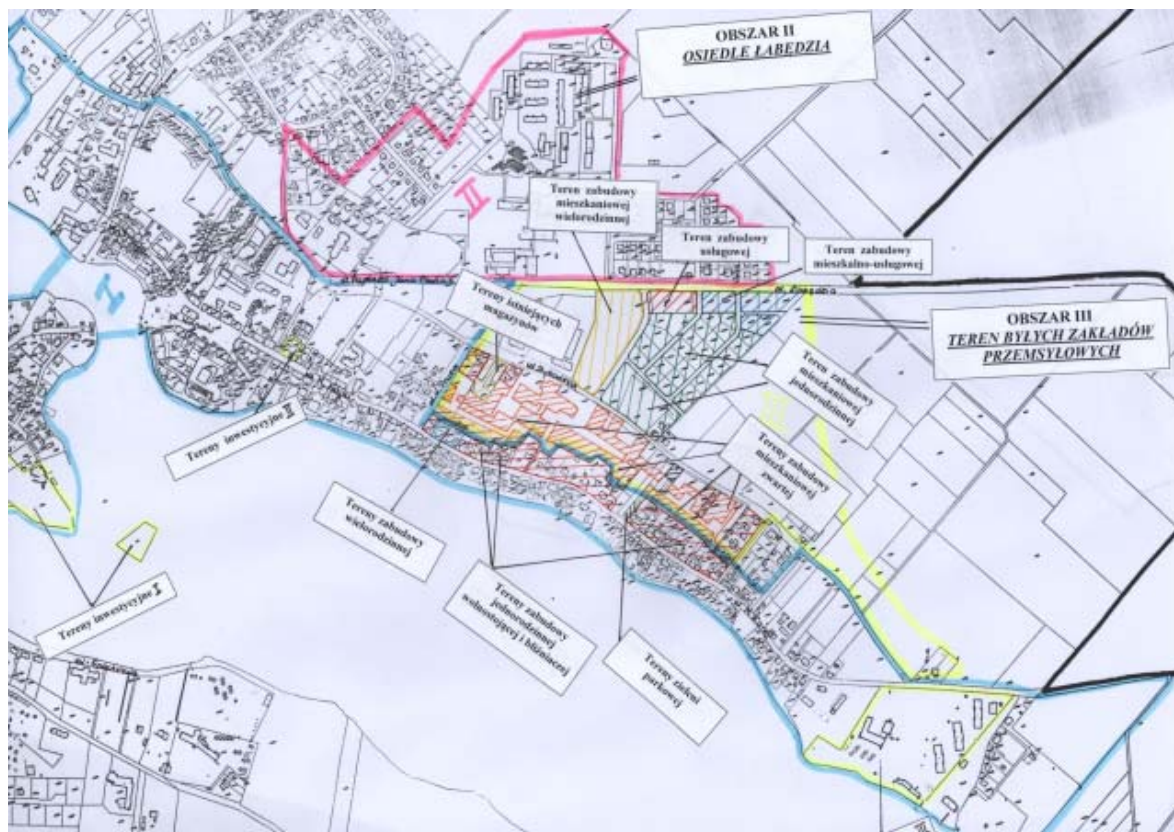
Obszar III teren byłych zakładów przemysłowych.

Część obszaru wyznaczonego do rewitalizacji posiada miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Teren objęty planem to 3 hektarowy obszar zlokalizowany pomiędzy ulicami Łabędzią i Dybowską w Mikołajkach. W jego granicach wyodrębniono 4 podstawowe tereny - teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

- teren zabudowy usługowej
- tereny zabudowy mieszkalno-usługowej
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej

Przeznaczenie oraz funkcję poszczególnych terenów rozwojowych obszarów wyznaczonych do rewitalizacji przedstawia poniższy rysunek:

Tereny rozwojowe obszarów wyznaczonych do rewitalizacji

Źródło: Urząd Miasta i Gminy w Mikołajkach/ LPR

5. Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji programu

Przewiduje się, że brak realizacji LPR spowodowałby:

- dalszą degradację terenów zielonych, rekreacyjnych,
- pogłębiające się problemy z ilością (ciśnieniem) i jakością wody dostarczanej dla stałych mieszkańców oraz pozostałych odbiorców,
- pogorszenie stanu technicznego istniejącej zabudowy (w tym obiektów wpisanych do rejestru zabytków),
- możliwość pozostawienia na niektórych, przewidywanych do odnowy budynków – dachów i okładzin ściennych z płyt azbestowo-cementowych, co prowadzić może w wyniku kruszenia tych materiałów do skażenia środowiska, przede wszystkim powietrza – azbestem,
- zanieczyszczenie wód Jeziora Mikołajskiego wodami opadowymi odprowadzanymi do tego odbiornika bez podczyszczenia,
- pozostawienie w centrum miasta nieestetycznej zabudowy usługowej,
- pogorszenie stanu zagospodarowania terenów wewnątrz osiedli mieszkaniowych,
- brak możliwości rozwoju lokalnego środowiska żeglarskiego, oraz pozostawienie ogółu żeglarzy bez możliwości odbioru ścieków z toalet jachtowych,
- spadek atrakcyjności miasta pod względem turystycznym,
- zwiększenie bezrobocia,
- wzrost patologii społecznych,
- brak szeroko rozumianego ładu przestrzennego w mieście.

6. Oddziaływania na środowisko związane z realizacją programu

LPR ze względu na cel i specyfikę opracowania jest dokumentem konkretnych, a niekiedy bardzo szczegółowych zapisów. W związku z powyższym umożliwia dokładne wskazanie obszarów, na których przewiduje się określone oddziaływania.

W LPR za najważniejsze plany działań miasta do roku 2015 przyjęto plan działań przestrzennych, gospodarczych i społecznych. Najważniejszy wydaje się być plan działań przestrzennych, bowiem realizuje wszystkie obszary wsparcia, tj. społeczność, kultura i ochrona dziedzictwa kulturowego, handel i usługi, infrastruktura techniczna, mieszkalnictwo, bezpieczeństwo.

Zgodnie z zapisami w LPR realizacja projektów pozwoli na uzupełnienie oferty wypoczynkowo – turystycznej Mikołajek poprzez zagospodarowanie i uporządkowanie dotąd nie w pełni wykorzystanych przestrzeni miejskich położonych przede wszystkim w centralnej

części Mikołajek wraz z nadaniem ich nowych funkcji. Projekt dotyczy rynku miejskiego, parku i nabrzeża portowego położonego w centralnej części miasta oraz zabytkowych placów – Kościelnego i Wolności i ulic miejskich – Kajki, 3 – go Maja, Kowalskiej, Prusa, stanowiących główną arterię spacerową i komunikacyjną Mikołajek, spełniających jednocześnie kluczową rolę w zakresie różnego rodzaju usług turystycznych (sklepy, banki, hotele i kwatery prywatne, restauracje itp.). Ulice objęte projektem w połączeniu z nadjeziorną promenadą stanowią unikatowy i atrakcyjny turystycznie trakt spacerowy, łączący w sobie walory krajobrazowe (brzegi J. Mikołajskiego) jak i architektoniczne (jedne z najlepiej zachowanych dawnych ulic z typową mazurską zabudową). W ramach projektu przebudowany zostanie rynek miejski, który swym stylem architektonicznym nawiąże do przedwojennego swojego wyglądu i funkcji, czyli miejsca zgromadzeń, imprez kulturalnych, a także rekreacji i wypoczynku. Ponadto przebudowa rynku oraz przyległych ulic pozwoli usprawnić komunikację samochodową i pieszą, a tym samym poprawić komfort przebywania i atrakcyjność turystyczną centrum miasta. Przebudowa nabrzeża i parku, który dotąd służył jako łącznik pomiędzy przystanią żeglugi, a centrum, umożliwi utworzenie na jego terenie nadbrzeżnego bulwaru z planowanymi wzdłuż nabrzeża oraz na końcu Alei Żeglarzy stopniami i siedziskami widokowymi. Inwestycja obejmuje dodatkowo zmianę oświetlenia parku i rynku oraz oświetlenie wartych wyeksponowania elewacji w pierzejach miejskich wokół rynku. Planuje się również budowę punktów handlowych wzdłuż ściany mostu oraz planuje się wybudować nową siedzibę punktu informacji turystycznej – zamiast istniejącego dziś w tym miejscu bunkra.

Projekt, dzięki przebudowie ulicy Kajki, 3 – go Maja, Kowalskiej i Prusa pozwoli także na poprawę funkcjonalności ruchu kołowego i pieszego w zabytkowej, turystycznie eksploatowanej części miasta. Przebudowa pozwoli uatrakcyjnić trakt spacerowy i rowerowy wzdłuż brzegu Jeziora Mikołajskiego. Podczas realizacji projektu przewidziano także wymianę zdegradowanej infrastruktury wodociągowej i kanalizacji deszczowej w obszarach zabytkowej części miasta jako elementu przebudowy głównego ciągu komunikacyjnego i turystycznego. Podniesie to komfort użytkowania obiektów turystycznych, gdzie np. dzisiejsza, niskiej już jakości sieć wodociągowa nie pozwala dostarczyć wody wodociągowej o wyższym ciśnieniu.

Ważnym elementem rewitalizacji jest zagospodarowanie i uporządkowanie zaplecza zabytkowych kamienic położonych w centrum miasta, gdzie znajdujące się komórki i składziki oraz nieformalne parkingi szpecące miejscowość (vide – zdjęcia – wcześniej). Planuje się nadanie terenom objętych projektem nowych funkcji związanych z obsługą turystyczną miasta oraz poprawą życia mieszkańców. Zaplecze centrum miasta stanowią zdegradowane budynki gospodarcze wykorzystywane na potrzeby okolicznych mieszkańców (garaże, schowki na opał, miejsce składowania różnego rodzaju sprzętów i urządzeń).

Budynki te są w fatalnym stanie technicznym, w większości nadającym się do rozbiórki, nie posiadają one ukształtowanych dróg dojazdowych. Pozostała niezagospodarowana część terenu wykorzystywana jest jako nieformalne zaplecze parkingowe obsługujące centrum miasta, a także jako przejście do ulicy Orzyszowej i Szkolnej, przy których znajdują się 3 bloki mieszkalne z wielkiej płyty, pasaż handlowy oraz ośrodek zdrowia. Teren ten pozbawiony jest jakichkolwiek walorów estetycznych i architektonicznych, nie jest też dostosowany do pełnionej obecnie funkcji gospodarczej ani parkingowej. Realizacja projektu pozwoli na poprawę warunków życia mieszkańców, poprzez stworzenie nowych odpowiadających obecnym standardom, budynków gospodarczych wyposażonych w drogi dojazdowe, utworzenie parkingu dla obsługi samochodowego ruchu turystycznego przy mikołajskim rynku. Ponadto utworzenie placu zabaw i rekreacji wzbogaci ofertę turystyczną miasta, stworzy możliwość aktywnego odpoczynku rodzin z pobliskich kamienic i bloków mieszkalnych.

Budowa kompleksu sportowo-rekreacyjnego przy ul. Jana Pawła II pozwoli na zwiększenie potencjału turystycznego miasta i przygotowanie oferty turystycznej, aktualnej przez większość roku kalendarzowego.

Bardzo ważnym zadaniem zamieszczonym w LPR jest planowana budowa ekologicznej przystani żeglarskiej w Mikołajkach. Dzięki realizacji projektu zostanie przebudowana i wyremontowana przystań Mazurskiego Klubu Żeglarskiego nad jeziorem Mikołajskim, stanowiąca obecnie bazę Mazurskiego Klubu Żeglarskiego. W ramach prac planuje się budowę nowego pomostu wraz z systemem odbioru ścieków (zarówno sanitarnych jak i zęzowych) z łodzi motorowych, punkt odbioru i segregacji odpadów z łodzi, punkt mycia naczyń, wiaty żeglarskie. Ponadto zostanie wyremontowany istniejący budynek klubu, w którym powstaną nowe sanitariaty i prysznice dla żeglarzy, sala konferencyjna do zajęć edukacyjnych z zakresu żeglarstwa. Przewiduje się, że port będzie mógł obsłużyć nawet do 100 łodzi na dobę chcących pozbyć się ścieków i odpadów. Działanie to jest szczególnie ważne, gdyż pozwoli ograniczyć niekontrolowany spływ ścieków sanitarnych z coraz większych jachtów – do jeziora.

Jednym z ważniejszych zadań LPR jest planowana rozbudowa i modernizacja stacji uzdatniania wody w Mikołajkach, przy ul. Wawrzyńca Prusa 7. Realizacja zadania pozwoli na osiągnięcie maksymalnej dobowej produkcji wody na poziomie 4800 m^3 . W nowym budynku stacji zainstalowane zostaną urządzenia technologiczne o maksymalnej wydajności tłoczenia wody = $200 \text{ m}^3/\text{h}$, nowe urządzenia pozwolą poprawić także jakość wody uzdatnionej do poziomu spełniającego wymagania Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 marca 2007 roku w sprawie wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Projekt modernizacji stacji uzdatniania wody obejmuje również budowę dwóch zbiorników retencyjnych, przepompowni II° o wydajności maksymalnej $300 \text{ m}^3/\text{h}$, odстойnika wód

popłucznych oraz niezbędnej infrastruktury kanalizacyjnej, wodociągowej, elektrycznej i drogowej. Stacja pracować będzie w pełnej automatyce z okresowym dozorem technicznym. To działanie podniesie standard życia mieszkańców gminy jak i pozwoli na rozbudowę bazy turystyczno-rekreacyjnej. Tym samym realizacja tego zadania będzie komplementarna i innymi, opisanymi w LPR zadaniami.

Zamiar przebudowy stacji uzdatniania wody posiada wydana już, prawomocną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znak OŚ. 7625/5/08 z dnia 14 lipca 2008 r.

Działania rewitalizacyjne obejmują również zachodni brzeg Jeziora Mikołajskiego z traktem spacerowo - rowerowym prowadzącym do Puszczy Piskiej. Na terenie tym znajduje się wiele znaczących miejsc prowadzenia działalności gospodarczej o charakterze turystycznym. Niedostatecznie wykorzystanym miejscem jest park miejski, dawny Mazurski Park Dziecięcy, w którym obecnie znajdują się jedynie mocno zdegradowane ciągi spacerowe z ławeczkami. Ponadto w bezpośrednim sąsiedztwie traktu znajduje się plaża miejska, która ze względu na swoją stosunkowo małą powierzchnię nie spełnia oczekiwań korzystających z niej mieszkańców i turystów. W wyniku realizacji projektu powstanie kompleks wyposażony w duży plac zabaw, stwarzający ofertę wypoczynku dla dzieci i młodzieży w różnym wieku, z kompleksem boisk do piłki plażowej. System istniejących w parku oczek i cieków wodnych zostanie przebudowany w taki sposób, by umożliwić stworzenie mini plaży wraz z płytkim kąpieliskiem dla najmłodszych. Rewitalizacja zachodniego brzegu Jeziora Mikołajskiego przewiduje również zagospodarowanie dwu obszarów zielonych o charakterze parkowym. Obydwa tereny porośnięte są drzewami i krzewami różnego gatunku, właściwie nie posiadają infrastruktury parkowej takiej jak ławki, elementy placu zabaw itp, alejki spacerowe (istniejące ich fragmenty są silnie zdegradowane).

Wszystkie działania przestrzenne przewidziane w LPR Miasta Mikołajki służą poprawie istniejącego zagospodarowania poprzez m.in. uporządkowanie i zagospodarowanie terenów zielonych i rekreacyjno-sportowych, modernizację i adaptację obiektów zniszczonych i zdegradowanych, przebudowę ulic i placów oraz ograniczenie negatywnych skutków społecznych. Są też zgodne z programami ogólnopolskimi i regionalnymi, opisanymi uprzednio.

Realizacja projektów wyspecyfikowanych w LPR będzie polegała na wykonaniu szeregu zadań, głównie inwestycyjnych, które będą ingerować w środowisko głównie na etapie ich realizacji, powodując przejściowe uciążliwości.

6.1 Prognozowane skutki wpływu realizacji programu na poszczególne komponenty środowiska

Różnorodność biologiczna

Teren będący przedmiotem analiz nie wykazuje dużego potencjału przyrodniczego – jest w większości zabudowany, a tylko niewielkie przestrzenie zajmują tereny zielone, będące także formą antropogenną – wtórnie urządzone. Planowane działania są w większości całkowicie neutralne dla bioróżnorodności, a tym bardziej nie powinny przyczynić się do redukcji liczby gatunków, jak też nie powinny przyczynić się do redukcji populacji zwierząt, czy liczby obiektów przyrodniczych – zakłada się raczej, iż w wyniku porządkowania, estetyzacji i wzbogacania terenów zielonych powinno dojść do dodatkowych nasadzeń, co może przyczynić się do wzrostu bioróżnorodności – należy jednak uwzględnić fakt, że będą to procesy całkowicie sztuczne. Teren działań rewitalizacyjnych położony jest poza obszarami formalnie chronionymi ze względu na walory przyrodnicze.

Ludzie

Jak można przewidywać planowane w LPR działania nie wpłyną negatywnie na zdrowie czy bezpieczeństwo ludzi. Przewidywana w LPR rozbudowa i modernizacja miejskiej stacji uzdatniania wody pozwoli na poprawienie jakości wody dostarczanej do sieci wodociągowej do poziomu spełniającego wymagania Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 marca 2007 roku w sprawie wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. To działanie podniesie standard życia mieszkańców gminy jak i pozwoli na rozbudowę bazy turystyczno-rekreacyjnej. Zagospodarowanie terenów zielonych, budowa kompleksu sportowo-rekreacyjnego będą stanowiły miejsca rekreacji i odpoczynku dla mieszkańców miasta i przebywających tam turystów. Przebudowa rynku oraz przyległych ulic pozwoli usprawnić komunikację samochodową i pieszą, a tym samym poprawić komfort przebywania i atrakcyjność turystyczną centrum miasta. Projekt zakłada także przebudowę istniejącego oświetlenia promenady, wykonanie oświetlenia m.in. parków, ul. Dybowskiej w celu poprawy bezpieczeństwa poruszających się tam mieszkańców, spacerowiczów, rowerzystów i żeglarzy. Wymiana pokryć dachów wykonanych dziś z eternitu oraz usunięcie płyt azbestowo-cementowych z elewacji budynku nauczycielskiego poprawi, nawet potencjalnie, oddziaływania na ludzi kancerogennego azbestu. Modernizacja Klubu Żeglarskiego da możliwość rozwoju lokalnego środowiska żeglarskiego. Budowa kompleksu sportowo-rekreacyjnego czy też przebudowa Mazurskiego Parku Dziecięcego stworzy dla

mieszkańców Mikołajek - dzieci, młodzieży w różnym wieku jak i dla dorosłych, całoroczną atrakcyjną ofertę aktywnego wypoczynku.

Zwierzęta

Realizacja zadań Lokalnego Programu Rewitalizacji może wpłynąć na możliwość gniazdowania ptaków w terenach parkowych. Nie są to jednak ważne tereny legowe i/lub żerowiskowe.

Nadto, możliwość odprowadzenia do sieci kanalizacyjnej ścieków z toalet jachtowych oraz podczyszczanie ścieków deszczowych przed ich zrzutem do jeziora Mikołajskiego, co powstanie w związku z planowaną budową i przebudową kanalizacji deszczowej ze zlewni rewitalizowanego obszaru ulic Kajki, Prusa, Kowalskiej, 3-go Maja, Pl. Wolności i Pl. Kościelnego ograniczy spływ zanieczyszczeń do jeziora i poprawi warunki bytowania organizmów wodnych w tym zbiorniku.

Rośliny

Planowane działania związane są pewną ingerencją w szatę roślinną **miasta**. LPR przewiduje m.in. uporządkowanie i zagospodarowanie zdegradowanych obszarów zieleni, w tym nasadzenia zieleni parkowej. W działaniach rewitalizacyjnych przewiduje się wycinkę drzew. W ramach przedsięwzięcia polegającego na budowie kompleksu sportowo-rekreacyjnego przy ul. Jana Pawła II przewidywana jest tam wycinka 71 szt. drzew i 110 m² krzewów kolidujących z budową, na którą inwestor uzyskał zezwolenie Starosty Mrągowskiego (Decyzja z dnia 05.02.2009 r.; znak ROŚ-6130-56/08). Jednocześnie w decyzji ustalone zostały nasadzenia zastępcze w pobliżu miejsca wycinki – 44 szt. drzew ozdobnych gatunków rodzimych starszych niż 5-letnie oraz nasadzenia rekompensacyjne w ilości 214 szt. drzew ozdobnych gatunków rodzimych starszych niż 5-letnie oraz 165 m² krzewów na całym terenie miasta i gminy Mikołajki.

Projekt architektoniczno-budowlany do zamierzenia inwestycyjnego „*Przebudowa Rynku i Parku miejskiego wraz z nadaniem nowych funkcji turystyczno-rekreacyjnych*” w ramach zadania „Rewitalizacja rynku i głównych ulic miejskich w Mikołajkach” zakłada, zmiany w istniejącej tam obecnie szacie roślinnej. Zgodnie z opisem w ww. projekcie na obu obszarach (Parku i Rynku) znajdują się nasadzenia, jednak zróżnicowane i częściowo usystematyzowane. Park posiada cztery aleje wysokich nasadzeń: brzozową i jesionową – wzdłuż nabrzeża oraz dwie lipowe – biegnące prostopadle do zatoki w kierunku miasta. Ponadto, znajduje się tam grupa nasadzeń niskopiennych, dwa wyjątkowe okazy wierzby płaczącej oraz pojedynczo występujące: robinie akacjowe, klon, brzoza a także ozdobne

odmiany jabłoni. Opracowanie projektowe zakłada, wycinkę niektórych, istniejących nasadzeń będących w kolizji z planowaną inwestycją, bądź ze względu na ich niskie walory estetyczne. Pozostawia się w projektowanym obszarze obydwu alei lipowych oraz dwie wierzby płaczące, brzozę, klon i okaz robinii białej. Projektuje się w celu ochrony i zabezpieczenia korzeni i pni drzew, osłonięcie ich kutymi kratami żeliwnymi. W przypadku alei lipowej zlokalizowanej w południowej części Parku, zaleca się zastosowanie elastycznych wiązań zapobiegających rozłamywaniu się konarów. Projektuje się również wprowadzenie nowych nasadzeń w postaci krzewów pęcherznicy kalinolistnej, atrakcyjnej ze względu na efektowne liście. W Rynku, w celu odsłonięcia istniejących obiektów i przywrócenia pierwotnej i zgodnej z definicją funkcji rynku oraz w celu wprowadzenia ład przestrzennego, przewiduje się usunięcie wszystkich istniejących nasadzeń. W chwili obecnej, znajdują się tam regularnie nasadzone wokół placu robinie białe, krzewy zimozielone (tuje i jałowce płożące), okazy świerku srebrzystego i sosny jałmutki oraz okazy głogu pośredniego. Projektuje się wprowadzenie, jako dominanty, dwóch drzew – lipy drobnolistnej i głogu pośredniego. Ww. projekt posiada uzgodnienie z Warmińsko-Mazurskim Konserwatorem Zabytków (Pozwolenie Nr 330/08 z dnia 29.08.2008 r.; znak: ZN.II(ab-k)416-480/08. Przed przystąpieniem do realizacji zadania inwestor powinien uzyskać zezwolenie właściwego organu na wycinkę drzew i krzewów.

Inwestor posiada również zezwolenie nr 13/08 ; znak: ZN. II (am-k)417-119/08 Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na wycinkę drzew w parku przy Placu Wolności, nad Jeziorem Tałty oraz na terenie rynku przy Placu Wolności - ul. Kajki (łącznie na 55 szt. + krzewy o pow. 7 m²) oraz zezwolenie nr 9/2008 znak: ZN. II (am-k)417-88/08 Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na wycinkę 4 szt. drzew na Placu Kościelnym i ulicy Kajki. Należy również rozważyć możliwość przesadzenia drzew w inne miejsce miasta lub gminy, np. na tworzone czy odtwarzane powierzchnie parkowe.

Planowane prace nie będą prowadzone w bezpośrednim sąsiedztwie drzew zaliczonych do pomników przyrody (2 modrzewie europejskie przy ul. 3-Maja w Mikołajkach oraz 8 dębów szypułkowych w rejonie Placu Wolności) tak, że nie stanowią zagrożenia dla nich zagrożenia. Należy jednak przewidzieć w trakcie prac stosowne zabezpieczenia.

Rynek – widok w kierunku południowym

Południowo – zachodni fragment rynku z okazałymi drzewami

Maksymalne możliwe zachowanie istniejącej zieleni, zgodnie z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia (Decyzja 4/08 Burmistrza Mikołajek z dnia 28.05.2008 r.; znak: OŚ.7625/3/08) z jest jednym wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznym do uwzględnienia w projekcie budowlanym przedsięwzięcia polegającego na przebudowie ulic Kajki, 3 - go Maja, Placu Wolności i Placu Kościelnego wraz z przebudową sieci kanalizacji deszczowej i wodociągowej.

Wymiana sieci wodociągowej i kanalizacyjnej na odcinkach biegnących w ciągu ulic nie stwarza zagrożenia dla roślinności. Odcinki przyłączy mogą przebiegać przez trawniki i inne tereny, na których występuje roślinność, w szczególności drzewa i krzewy. Przy wykonywaniu instalacji podziemnych może nastąpić uszkodzenie korzeni. Ciężki sprzęt budowlany może zniszczyć korzenie drzew w obrębie wykopów, wszelkie roboty ziemne w obrębie systemu korzeniowego powinny być wykonywane ręcznie. Odsłonięte korzenie drzew na czas budowy powinny być okryte np. matami ze słomy lub tkanin workowatych. Powinno się też zwrócić uwagę na odpowiednie zabezpieczenie drzew w bezpośrednim sąsiedztwie przeprowadzanych prac i dróg transportu materiałów.

Przebudowa Mazurskiego Parku Dziecięcego oraz odnowa miejskich terenów zielonych w ramach zadania „Rewitalizacja zachodniego brzegu Jeziora Mikołajskiego” może wiązać się z koniecznością wykonania zabiegów pielęgnacyjnych zieleni. W przypadku konieczności wycinki drzew lub krzewów wymagane jest uzyskanie zezwolenia właściwego organu. Szczegółowy zakres prac będzie możliwy do oceny po wykonaniu dokumentacji technicznej na to zadanie.

W każdym przypadku, gdy ma dojść do wycinki drzew, nawet za zezwoleniem winno się rozważyć możliwości techniczne i finansowe dokonania przesadzenia drzew.

Woda

System odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych na terenie Gminy Mikołajki oparty jest w chwili obecnej na uruchomionej w 1997 r. i rozbudowanej w latach 2005/2006 Miejskiej Oczyszczalni Ścieków. Wydajność oczyszczalni, określona pozwoleniem wodnoprawnym wynosi max. 3900 m³/dobę. W chwili obecnej maksymalny poziom wykorzystania zdolności oczyszczania ścieków wynosi około 60%. Poza sezonem letnim obciążenie oczyszczalni ścieków w Mikołajkach to około 30 %. Oczyszczalnia posiada przepustowość pozwalającą na przyjęcie ścieków z nowych inwestycji miejskich związanych ze rozwojem bazy turystycznej (nowe hotele, pensjonaty, kwatery prywatne, restauracje, itp.). Nie ma natomiast na terenie Mikołajek – regionalnego centrum żeglarstwa i punktu etapowego na trasie z południa na północ jezior mazurskich możliwości odessania do sieci kanalizacyjnej zawartości toalet jachtowych. Stan taki jest wysoce niezadowolający, powoduje niekontrolowane zrzuty do wody i jej zanieczyszczanie. Możliwość, przewidziana w Lokalnym Programie Rewitalizacji uruchomienia na terenie Mazurskiego Klubu Żeglarskiego przy ul. Kajki punktu odbioru nieczystości płynnych z jachtów jest działaniem prowadzącym do ograniczania zanieczyszczeń wód, jest również realizacją formułowanego od dawna postulatu środowiska żeglarskiego.

Istniejąca w mieście kanalizacja deszczowa nie posiada na wylotach do jeziora Mikołajskiego żadnych urządzeń podczyszczających – choćby tylko separatorów zawiesin, co powoduje dostawanie się zanieczyszczonych wód deszczowych bezpośrednio do jeziora. Jednak, wbudowana kilka lat temu promenada nadjeziorna posiada nowoczesną kanalizację deszczową zabezpieczoną separatorami zawiesin i węglowodorów ropopochodnych. W ramach prac związanych z przebudową ulic i placów planowana jest wymiana sieci kanalizacji deszczowej. Zgodnie z zapisami w LPR, na sieci kanalizacji deszczowej przewidywana jest budowa 3 osadników zespolonych z separatorami lamelowymi (zatrzymywanie zawiesiny i węglowodorów ropopochodnych). Inwestor uzyskał pozwolenie wodnoprawne na wykonanie trzech wylotów kanalizacji deszczowej oraz na wprowadzenie do jeziora Mikołajskiego wód opadowych i roztopowych z takimi właśnie zabezpieczeniami (Decyzja Starosty Mrągowskiego z dnia 21.10.2008 r.; znak: ROŚ 6223-13/08). Łączna ilość wód opadowych przewidziana do odprowadzenia, dopuszczona w tym pozwoleniu wodnoprawnym, wynosi: $Q_{nom} = 177,511 \text{ l/s}$; $Q_{max} = 1561,972 \text{ l/s}$. Zgodnie z projektem budowlanym na tą inwestycję obszar przewidziany do odwodnienia to: drogi – 4,52 ha; zieleni – 11,75 ha; dachy – 4,75 ha. Zastosowane rozwiązania powinny to wpłynąć korzystnie na stan czystości odbiornika ścieków zwłaszcza w strefie brzegowej, wzdłuż promenady na brzegu wschodnim.

Powietrze

Lokalny Program Rewitalizacji nie przewiduje działań wpływających w znaczący sposób na wielkość emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Termomodernizacja budynków, wymiana stolarki okiennej i drzwiowej zmniejszy straty ciepła, a tym samym obniży zapotrzebowanie na opał. W konsekwencji tych działań wielkość emisji zmaleje. Skala poprawy jakości powietrza nie będzie duża.

Sama faza realizacji prac budowlano-instalacyjnych będzie się charakteryzowała lokalnym i słabym oddziaływaniem na stan powietrza. Prace ziemne, prace budowlane, użycie środków transportu może spowodować lokalne przejściowe podwyższenie stężeń niektórych substancji w powietrzu. Uciążliwości dla otoczenia będą wyraźnie krótkotrwałe, a zasięg oddziaływania niewielki.

Przewidywane w LPR: termoizolacja budynku mieszkalnego przy ul. Łabędziej 1B (budynek nauczycielski) połączona z likwidacją jego elewacji wykonanej z płyt azbestowych oraz usunięcie dachów z płyt azbestocementowych na niektórych budynkach (ul Kajki 3, Plac Kościelny 2) spowoduje usunięcia źródeł zanieczyszczenia powietrza włóknami rakotwórczego azbestu.

Budynek ul. Kajki 3 – z dachem z płyt azbesto-cementowych

Budynek nauczycielski ul. Łabędzia 1 B – jego fasada w całości wykonana jest z płyt azbesto-cementowych

Pokrycia dachowe z eternitu znajdują się jeszcze w dwóch budynkach objętych programem rewitalizacji - Plac Wolności 11 (120 m²) i ul. 3-go Maja 9 (152 m²). Zadania dotyczące tych obiektów, ujęte w LPR, polegają odpowiednio na: remoncie elewacji i wymianie obróbek blacharskich (Pl. Wolności 11) **oraz** wymianie stolarki okiennej i drzwiowej (ul. 3-go Maja 9).

Zgodnie z oceną stanu i możliwości bezpiecznego użytkowania wyrobów zawierających azbest wykonaną zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 października 2003 r. w sprawie wymagań w zakresie wykorzystywania i przemieszczania azbestu oraz wykorzystywania i oczyszczania instalacji lub urządzeń, w których był lub jest wykorzystywany azbest (Dz. U. Nr 192 z 2003 r., poz. 1876) wymiana lub naprawa wymagana jest bezzwłocznie (stopień pilności I). Wydaje się być zasadne równocześnie z planowanymi pracami, zwłaszcza przy remoncie elewacji i ociepleniu budynku, rozszerzenie zakresu prac remontowych o zdjęcie z dachu płyt a/c.

Powierzchnia ziemi

Skażenie ziemi może powstać w sytuacji parkowania i ruchu samochodów po powierzchniach nieutwardzanych i nieodwadnianych z wód opadowych, Nadto może powstać w trakcie prac budowlanych – przy np. tankowaniu maszyn drogowych w sposób nieostrożny. Pod warunkiem stosowania właściwych zabezpieczeń – nie nastąpi skażenie powierzchni ziemi.

Nie nastąpi w wyniku realizowania zamierzeń opisanych w LPR wyłączenie ziemi z użytkowania rolniczego, prace związane z zdaniami LPR będą realizowane tylko w granicach miasta.

Odpady

W trakcie realizacji zadań mogą powstawać rozmaite typy odpadów zaklasyfikowanych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112 z 2001 r., poz. 1206), do grupy 17 - Odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych):

17	<i>Odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych)</i>
17 01	<i>Odpady materiałów i elementów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (np. beton, cegły, płyty, ceramika)</i>
17 01 01	Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów
17 01 02	Gruz ceglany
17 01 03	Odpady innych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia
17 01 06*	Zmieszane lub wysegregowane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia zawierające substancje

	niebezpieczne
17 01 07	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06
17 01 80	Usunięte tynki, tapety, okleiny itp.
17 01 81	Odpady z remontów i przebudowy dróg
17 01 82	Inne nie wymienione odpady
17 02	<i>Odpady drewna, szkła i tworzyw sztucznych</i>
17 02 01	Drewno
17 02 02	Szkło
17 02 03	Tworzywa sztuczne
17 03	<i>Odpady asfaltów, smół i produktów smołowych</i>
17 03 01*	Asfalt zawierający smołę
17 03 02	Asfalt inny niż wymieniony w 17 03 01
17 03 80	Odpadowa papa
17 04	<i>Odpady i złomy metaliczne oraz stopów metali</i>
17 04 03	Ołów
17 04 04	Cynk
17 04 05	Żelazo i stal
17 04 07	Mieszaniny metali
17 04 11	Kable inne niż wymienione w 17 04 10
17 05	<i>Gleba i ziemia (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych oraz urobek z pogłębiania)</i>
17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie, inne niż wymienione w 17 05 03
17 05 06	Urobek z pogłębiania inny niż wymieniony w 17 05 05
17 06	<i>Materiały izolacyjne oraz materiały konstrukcyjne zawierające azbest</i>
17 06 01*	Materiały izolacyjne zawierające azbest
19 09	<i>Odpady z uzdatniania wody pitnej i do celów przemysłowych</i>
19 09 99	Inne niewymienione odpady – okresowo wymieniany żwir i piasek z urządzeń do filtracji wody

W programie rewitalizacji ujęte są zadania polegające m.in. na wymianie pokryć dachowych. Budynki przy ul. Kajki 3 i Placu Kościelnym 2, posiadają pokrycia dachowe wykonane z eternitu o łącznej powierzchni 355 m². Budynek mieszkalny przy ul. Łabędziej 1B, w którym przewidziana jest termoizolacja z odtworzeniem elewacji posiada w chwili obecnej elewację

wykonaną z płyt azbestowych o łącznej powierzchni 1 700 m². Roboty rozbiórkowe powinny być wykonywane ze szczególną ostrożnością przez firmy posiadające uprawnienia do wykonywania tego typu prac. Powstałe odpady mogą być unieszkodliwione jedynie poprzez składowanie wyłącznie na wyznaczonych wysypiskach. Pokrycia dachowe z eternitu znajdują się jeszcze w dwóch budynkach objętych programem rewitalizacji - Plac Wolności 11 (120 m²) i ul. 3-go Maja 9 (152 m²). Zadania dotyczące tych obiektów, ujęte w LPR, polegają odpowiednio na: remoncie elewacji i wymianie obróbek blacharskich (Pl. Wolności 11) oraz wymianie stolarki okiennej i drzwiowej (ul. 3-go Maja 9). Zgodnie z oceną stanu i możliwości bezpiecznego użytkowania wyrobów zawierających azbest wykonaną zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 października 2003 r. w sprawie wymagań w zakresie wykorzystywania i przemieszczania azbestu oraz wykorzystywania i oczyszczania instalacji lub urządzeń, w których był lub jest wykorzystywany azbest (Dz. U. Nr 192 z 2003 r., poz. 1876) wymiana lub naprawa wymagana jest bezzwłocznie (stopień pilności I). Wydaje się być zasadne równocześnie z planowanymi pracami, zwłaszcza przy remoncie elewacji i ociepleniu budynku, dokonać wymiany pokryć dachowych.

W ramach zadania „*Rewitalizacja rynku i głównych ulic miejskich w Mikołajkach*”, planowana jest przebudowa sieci wodociągowej. Zgodnie z zapisem w LPR przedwojenny wodociąg jest wykonany w znacznej swojej części z materiałów szkodliwych (ołów, i/lub rury azbestocementowe). Istotnym jest zachowanie szczególnej ostrożności przy prowadzeniu prac ziemnych i usunięcie tych materiałów zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Miasto Mikołajki nie posiada ani nie eksploatuje swojego składowiska odpadów, wszelkie odpady komunalne powstające na jego terenie wywożone są na mocy stosownych porozumień do składowiska odpadów komunalnych do miejscowości Polska Wieś koło Mrągowa. Wysypisko to posiada uregulowany stan prawny, jednak, w związku z powstawaniem w toku realizacji programu rewitalizacji Mikołajek być może zajdzie konieczność poszerzenia posiadanych pozwoleń przez firmy zbierające, wywożące i składujące tam stosowne odpady, wyszczególnione wyżej.

W trakcie prowadzonych prac związanych z robotami ziemnymi (sieć kanalizacyjna i wodociągowa, niwelacje terenu, roboty drogowe) powstaną znaczne ilości odpadowych mas ziemnych – ok. 30 000 m³.

Masy ziemne mogą być wykorzystywane stosownie do zapisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz.U. nr 49 z 2006 r., poz. 356). W niektórych przypadkach, przed wykorzystaniem np. nadmiarowych mas ziemnych może zajść konieczność sprawdzenia czy masy te nie są zanieczyszczone, tzn. czy zawartość w nich zanieczyszczeń

nie jest wyższa niż ustalona dla poszczególnych rodzajów terenów w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 w sprawie standardów jakości gleby i standardów jakości ziemi (Dz.U. nr 165, poz. 1359).

Odpady klasyfikowane jako odpady niebezpieczne wymagają szczególnego traktowania. Każdy rodzaj odpadów powinien być gromadzony selektywnie i przechowywany w warunkach uniemożliwiających zanieczyszczenie środowiska oraz uniemożliwiających dostęp osób postronnych. Transport odpadów niebezpiecznych z miejsc ich powstania powinien odbywać się z zachowaniem przepisów obowiązujących przy transporcie tego typu odpadów. Szczególną troską należy objąć odpady zawierające azbest, które w toku prac rewitalizacyjnych powstaną na pewno.

Powstałe odpady inne niż niebezpieczne powinny być w miarę możliwości wtórnie wykorzystywane (np. gruz na podsypki, ziemia z wykopów do ponownego ich zasypania ewentualne do kształtowania powierzchni) bądź usuwane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Obowiązki w zakresie zagospodarowania odpadów powinny być przeniesione na wykonawcę prac.

Krajobraz

Teren objęty Programem Rewitalizacji jest krajobrazem zurbanizowanym. Uporządkowanie zaniedbanych i zdegradowanych obszarów miasta, estetyzacja zabudowy wpłynie korzystnie na jego wizerunek.

Klimat

Przewidywane w LPR działania nie wpływają na warunki klimatu lokalnego.

Hałas

W trakcie realizacji robót budowlanych wykorzystywany będzie sprzęt budowlany i środki transportu, stanowiące źródło hałasu i drgań. Emitowany hałas będzie oddziaływał na okolicznych mieszkańców oraz ludzi przebywających chwilowo w rejonie inwestycji. Dla ograniczenia uciążliwości akustycznych prace te powinny być prowadzone tylko w porze dziennej.

Remonty i modernizacja odcinków dróg doprowadzi do polepszenia ich stanu, a tym samym do okresowego zmniejszenia hałasu komunikacyjnego.

Zasoby naturalne

Na obszarze objętym rewitalizacją nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin, złóż minerałów, itp. Realizacja Lokalnego Programu Rewitalizacji nie wpłynie na te komponenty środowiska.

Zabytki

Na terenie objętym opracowaniem występują obiekty zabytkowe. Programem rewitalizacji przewiduje ochronę zabytków przez ich renowację (m.in. remonty elewacji, wymianę pokryć dachowych i stolarki okiennej i drzwiowej), co pozwoli na przywrócenie nieruchomościom ich dawnej wartości. Wszelkie działania inwestycyjne związane z obiektami wpisanymi do rejestru zabytków muszą być uzgadniane ze służbami ochrony konserwatorskiej. Działania LPR mogą poprawić stan tych obiektów zabytkowych i przyczynić się do pozostawienia tych obiektów w poprawnym stanie dla przyszłych pokoleń

Dobra materialne

Realizacja działań Lokalnego Programu Rewitalizacji pozwala na uporządkowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej i poprawy jakości życia mieszkańców, z zachowaniem wartości kulturowych, wzbogaceniem wartości użytkowych istniejącego zagospodarowania mieszkaniowo-usługowego i tworzeniem warunków dla działalności gospodarczych.

6.3 Prognozowane skutki wpływu realizacji programu na obszary chronione, w tym objęte siecią NATURA 2000

Najbliższe obszary planowanych do objęcia działaniami LPR tereny objęte formalną ochroną przyrody to:

- o Mazurski Park Krajobrazowy – o pow. 53655,0 ha położony jest Pojezierzu Mazurskim i obejmuje południową część Krainy Wielkich Jezior Mazurskich oraz północną część Puszczy Piskiej. W gminie Mikołajki obejmuje tereny (łącznie ze strefą ochronną) na zachodnim brzegu jeziora Mikołajskiego, na południe od drogi krajowej nr 16 Olsztyn - Augustów. W skład Parku wchodzi także tereny na półwyspie Kusnort (półwysep pomiędzy jeziorami Mikołajskim i Śniardwy, na południe od Mikołajek) oraz rezerwaty „Jezioro Łuknajno” i „Czapliniec”, wraz ze strefami ochronnymi, obejmującymi 300-metrowy, przybrzeżny pas wód jeziora Śniardwy. Łącznie ok. 19% obszaru Parku wraz ze strefą ochronną znajduje się na terenie gminy Mikołajki, stanowiąc tu ok. 53% powierzchni.

Oddziaływania związane z realizacją Programu Rewitalizacji nie będą w żaden sposób odczuwane na terenie parku, nie będzie też działań, które wpłyną na florę i faunę tego obszaru.

- **Rezerwat „Jezioro Łuknajno”** o pow. 1189,11 ha – położony ok. 1 km na wschód od Mikołajek. Obejmuje płytkie jezioro Łuknajno wraz z otaczającym je szerokim pasem szuwarów i torfowisk niskich stanowiące wielką ostoję ptaków wodnych. Jezioro jest jednym z największych w Polsce miejscem lęgów i pierzenia łabędzia niemego. Oprócz łabędzia, stwierdzono tu występowanie 175 gatunków ptaków, w tym 125 lęgowych. rezerwat znajduje się w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000.

Oddziaływania związane z realizacją Programu Rewitalizacji nie będą w żaden sposób odczuwane w rezerwacie, nie będzie też działań, które ograniczałyby siedliska lub bazę pokarmową ptaków gniazdujących w obrębie rezerwatu.

- **Rezerwat „Czapliniec”** o pow. ok. 17,10 ha – położony ok. 6 km na wschód od Mikołajek. Został powołany w celu ochrony miejsca gniazdowania czapli siwej w kompleksie leśnym na północ od jeziora Śniardwy. Od 1979 r. czaple już się tu nie gnieźdzą, przeniosły się nad brzeg jeziora. W rezerwacie ochronie podlega obecnie płat boru mieszanego z 200-letnim starodrzewem sosnowym.

Oddziaływania związane z realizacją tego programu nie wpłyną w żaden sposób na teren tego rezerwatu.

- istniejące obszary NATURA 2000

- **obszar specjalnej ochrony ptaków PLB280003 „Jezioro Łuknajno”**

Obszar ten położony ok. 1,5 km na wschód od miasta obszar obejmuje płytkie, eutroficzne jezioro o (głębokość śr. 0,6 m; max. 3,0 m) pochodzenia polodowcowego, o mało urozmaiconej linii brzegowej, połączone od południa wąskim przesmykiem z jez. Śniardwy. Około 75% dna jeziora pokryta jest łąkami ramienic. Brzegi jeziora w większości są płaskie, o charakterze torfowisk niskich. Pas roślinności otaczający jezioro składa się z pasa szuwaru trzcinowego i turzycowego, z kępami zarośli wierzbowych oraz płatów podmokłych olsów. Tereny sąsiadujące z ostoją od wschodu są użytkowane rolniczo, za nimi rozpościera się bór sosnowy.

Obszar ten stanowi ostoję ptasią o randze europejskiej o symbolu E 21. Obszar objęty Konwencją Ramsarską; wchodzi też w skład Rezerwatu Biosfery "Jezioro Łuknajno".

Występuje tutaj, co najmniej 19 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 11 gatunków z spośród stwierdzonych tu gatunków ptaków, wpisanych zostało do Polskiej Czerwonej Księgi. W okresie lęgowym obszar zasiedla, co najmniej 1% krajowej populacji: bąka, błotniaka zbożowego, rybołowa, zielonki, hełmiatki, perkoza dwuczubego i rożeńca. W okresie przelotów występuje, co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego hełmiatki i łyski. Stosunkowo duże koncentracje osiąga: bączek, bielik, łabędź niemy, perkoz dwuczuby, rożeniec, kropiatka, wodnik, wąsatka. Jest to jedno z największych w kraju pierzowisk łabędzia niemego, które w niektórych latach gromadziło ponad 2 tys. osobników. Ptaki wodno-błotne występują w koncentracjach powyżej 20 tys..

Szata roślinna liczy ok. 160 gatunków roślin naczyniowych, w większości wodnych i bagiennych.

Najpoważniejszym zagrożeniem dla obszaru jest zamulanie i zanieczyszczanie zbiornika poprzez dopływ zanieczyszczonych wód z Jeziora Śniardwy. Ponadto nie bez wpływu pozostaje kłusownictwo i antropopresja turystyczna na obszar jeziora.

LPR nie zakłada jakiegokolwiek ingerencji w ten obszar Natura 2000, w wyniku realizacji LPR nie zostanie zmniejszona baza terytorialna ptaków, ani ich obszary żerowiskowe. Można stwierdzić, że realizacja LPR jest neutralna względem tego, już ustanowionego obszaru ptasiego.

• obszar specjalnej ochrony ptaków PLB280008 „Puszcza Piska”

Najbliższą granicą obszaru stanowi północny brzeg Jeziora Mikołajskiego, nad którym zlokalizowane jest miasto. Cały obszar PLB 280008 o powierzchni 172802,22 ha położony jest na granicy pomiędzy krainą Wielkich Jezior Mazurskich a Niziną Mazurską. Główne rzeki to Krutynia i Pisa. Zawiera wiele jezior. W północno-zachodniej części obszaru znajduje się Jezioro Śniardwy. Występują głównie lasy iglaste z dominującą sosną. W nasadzeniach liściastych dominują lipa i wiąz. Wokół zbiorników wodnych na terenach podmokłych występują zarośla olchowe i różnego rodzaju zabagnienia.

Obszar PLB 280008 to ostoja ptasia o randze europejskiej E 23 (Puszcza Piska) i krajowej K 19 (Czarny Róg).

Występuje tutaj, co najmniej 37 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 12 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. Bardzo ważna ostoja cietrzewi. W okresie lęgowym obszar zasiedla powyżej 2% krajowej populacji bielika i cietrzewia. Ponadto obszar zasiedla,

co najmniej 1% populacji krajowej bociana czarnego, orlika krzykliwego, puchacza, rybitwy rzecznej i włochatki. W stosunkowo wysokiej liczebności występuje derkacz.

Najpoważniejszym zagrożeniem dla obszaru jest niekontrolowana presja turystyczno-rekreacyjna, w tym presja osadnicza. a także zanieczyszczanie i eutrofizacja wód, naturalna selekcja roślinności, możliwość gradacji kombiofagów, w wyniku klęski żywiołowej w roku 2002.

Zaplanowane w LPR prace porządkowe na terenach parkowych w rejonie ulic Okrężnej i Al. Spacerowej będą miały minimalny i nieznaczący wpływ na ten obszar, nie planuje się w wyniku działań z LPR dodatkowych lokalizacji pensjonatów, nie będzie zwiększonej presji osadniczej na obszar Natura 2000 PLB 280008, nadto, zaplanowane w LPR uporządkowanie gospodarki ściekami deszczowymi w południowo-wschodnich dzielnicach miasta przyczyni się do zmniejszenia zanieczyszczenia i eutrofizacji wód – głównych zagrożeń tego obszaru.

o planowane do ustanowienia nowe obszary NATURA 2000

• **specjalny obszar ochrony siedlisk PLH280013 „Ostoja Piska” - obszar proponowany do ustanowienia przez organizacje pozarządowe w ramach Shadow List**

Najbliższa granica tego obszaru położona jest w odległości ok. 1,5 km na zachód od miasta. Obszar o powierzchni 52530 ha znajduje się w północno - wschodniej Polsce, w Krainie Wielkich Jezior Mazurskich. Ostoja obejmuje najcenniejsze przyrodniczo fragmenty Puszczy Piskiej. Puszcza ta jest jednym z największych kompleksów leśnych w Polsce. W skład ostoi wchodzi m.in. najcenniejsze zlewnie i dorzecza Puszczy Piskiej, czyli dorzecze Krutyni i częściowo Pisy, a także zlewnie jezior: Bełdan i Nidzkiego. Ostoja chroni również najlepiej zachowane torfowiska jak np. torfowiska wokół Mysich Jeziorok oraz obszary o najlepiej zachowanych lasach z cechami naturalnymi. Około 70% ostoi zajmują tereny leśne, wśród których dominują bory sosnowe. Lasy łęgowe i olsy zachowały się jedynie w dolinach potoków. W części północno - wschodniej kompleksu występują również mieszane lasy dębowo - sosnowe i grądy. Na terenie ostoi znajduje się wiele jezior, z których największe to jeziora: Nidzkie (1820 ha, 24 m głęb.), Bełdany (941 ha, 43 m) i Mokre (815 ha, 51 m). Obszar ostoi charakteryzuje się dużą różnorodnością biologiczną, o czym świadczy występowanie 17 rodzajów siedlisk cennych dla Europy. Największą powierzchnię z nich zajmują starorzecza i eutroficzne zbiorniki wodne (9,5%) oraz grądy środkowoeuropejskie (3,3%). Występuje tu również 40 gatunków zwierząt ważnych dla ochrony przyrody europejskiej. Jest to ważna ostoja zwierząt puszczańskich takich jak wilki i rysie. W wodach

ostoi żyją również wydry i bobry oraz kilka cennych gatunków ryb m.in. boleń i koza. Na 40 gatunków zwierząt cennych dla UE 28 to gatunki ptaków. Występują tu m.in. bocian czarny, bielik, żuraw, puchacz oraz cietrzew. Obszar jest fragmentem ważnej ostoi ptasiej o randze europejskiej.

Zagrożeniem dla obszaru może być intensyfikacja ruchu turystycznego i zwiększenie presji rekreacyjnej, a zwłaszcza lokalizacja domków letnich nad jeziorami. Zagrożenie może również stanowić zintensyfikowanie gospodarki leśnej, wędkarstwa oraz gospodarki rolnej. Teren ten jest także potencjalnie wrażliwy na obniżanie poziomu wód gruntowych.

Żadnego z takich, niebezpiecznych dla obszaru Natura 2000 działań nie będzie się prowadzić w ramach LPR ani na terenie tego obszaru, ani w sąsiedztwie jego granic. Podniesienie atrakcyjności turystycznej Mikołajek może spowodować dłuższe pobyty turystów w mieście, ograniczając antropopresję gości na tereny planowanego do ustanowienia obszaru PLH280013

• specjalny obszar ochrony siedlisk PLH28_31 „Mazurska Ostoja Żółwia Błotnego” - obszar proponowany

Najbliższa granica tego obszaru położona jest w odległości ok. 1,5 km na północny-zachód od miasta. Proponowany obszar ma posiadać powierzchnię 4305,1 ha i będzie położony w mezoregionie Wielkich Jezior Mazurskich, w makroregionie Pojezierza Mazurskiego, na północ od obecnego przebiegu drogi krajowej nr 16 na odcinku Mrągowo - Mikołajki. Teren przyszłego obszaru jest pagórkowaty z licznymi zagłębieniami, oczkami śródleśnymi i śródpolnymi, stanowiącymi dogodne siedlisko dla żółwia błotnego. Większość ostoi to grunty rolne. Lasy zajmują niedużą powierzchnię. Największy kompleks leśny znajduje się w pobliżu wsi Cudnochys. W granicach ostoi znajdują się jeziora: Głębokie, Żelwążek, Jorzec.

Ostoją ma szczególne znaczenie ze względu na silną populację żółwia błotnego. O wartości tego terenu decyduje też dobry stan zachowania jezior Głębokie i Żelwążek z właściwie wykształconą roślinnością hydrofitów i duży udział siedliska z łąkami rajgrasowymi, obecność muraw kserotermicznych i występowanie rzadkich, zagrożonych i chronionych gatunków bezkręgowców.. Licznie występują oczka wodne z takimi gatunkami jak turzycza sztywna, rdest ziemnowodny i mozga trzcinowata, przy pewnym udziale takich taksonów jak wiechlina błotna, rzepicha błotna, przytulina błotna, żabieniec babka wodna, turzycza zastrzona, turzycza dzióbkowata, manna fałdowana.

Głównymi zagrożeniami na tym terenie jest obniżanie się poziomu wód gruntowych, wysychanie samoczynne małych oczek wodnych, niszczenie małych oczek wodnych

oraz szeroko pojęta eutrofizacja zbiorników wodnych. Najbardziej na tym terenie zagrożone są łęgowiska żółwia błotnego. Są one nieliczne i znajdują się głównie na terenach prywatnych, gdzie często prowadzone są zabiegi niekorzystne dla zachowania łęgowisk takie jak zalesienia i uprawa roli. Teren ten jest także pod coraz większym wpływem antropopresji.

Działania LPR nie będą w ogóle dotyczyły tego obszaru i nie uszczuplą w jakikolwiek sposób jego specyficznych walorów sprzyjających rozwojowi populacji żółwia błotnego.

Zadania inwestycyjne zawarte w Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Mikołajki na lata 2009 – 2015 nie naruszają ani celów, ani obszarów, które choćby pośrednio mogłyby mieć wpływ na obszary Natura 2000. Projekty dotyczą zagospodarowania i uporządkowania przestrzeni miejskich położonych w centralnej części Mikołajek. Realizacja tych zadań nie wpływa niekorzystnie na zanieczyszczanie i eutrofizację zbiorników wodnych, obniżanie poziomu wód gruntowych, zintensyfikowanie gospodarki leśnej, wędkarstwa oraz gospodarki rolnej. Nie narusza też miejsc łęgowych ani terenów żerowiskowych. Planowane działania poprawią komfort przebywania i atrakcyjność turystyczną Mikołajek, a tym samym spowodują dłuższe pobyty turystów w mieście, ograniczając antropopresję gości na tereny pozamiejskie podlegające ochronie.

Działania rewitalizacyjne, z wyjątkiem przedsięwzięcia polegającego na przebudowie ulic Kajki, 3 - go Maja, Placu Wolności i Placu Kościelnego wraz z przebudową sieci kanalizacji deszczowej i wodociągowej oraz **rozbudowie i modernizacji stacji uzdatniania wody przy ul. Wawrzyńca Prusa 7**, nie należą do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257 z 2004 r., poz. 2573 z późn. zm.). Dla ww. zadań została przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko zakończona wydaniem prawomocnych już decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Inwestycje objęte Lokalnym Programem Rewitalizacji Miasta Mikołajki nie wpływają – jak wskazano wyżej - potencjalnie znacząco na najbliższe obszary NATURA 2000.

6.4 Informacje o możliwym skumulowanym i transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Oddziaływania poszczególnych zadań ujętych w Lokalnym Programie Rewitalizacji mogą się nakładać w przypadku ich równoczesnej realizacji. Należy tak ułożyć harmonogram realizacji zadań, aby uwzględnić technologię robót a z drugiej strony ograniczyć kumulację uciążliwych oddziaływań. Jednak sumowanie to będzie dotyczyło niewielkich obszarów i zadań. Nie będzie wystąpienia synergicznego działania czynności przewidywanych w LPR, gdzie jedno oddziaływanie negatywne byłoby wzmacniane innym.

Transgraniczne oddziaływania na środowisko przedsięwzięć zawartych w Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Mikołajki nie jest możliwe zarówno ze względu na wielkość oddziaływania na środowisko, jak i odległość od granic państwa wynoszącą ok. 65 km w linii prostej. Wszelkie działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszarów rewitalizacji.

7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz ich uwzględnienie podczas opracowywania projektu programu

Polityka ochrony środowiska jest jedną z polityk wspólnotowych Unii Europejskiej o charakterze horyzontalnym. Jej zakres obejmuje wszystkie dziedziny życia społeczno-gospodarczego.

Podstawowym dokumentem w zakresie ochrony środowiska ustanowionym przez Unię Europejską jest **VI Program Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska „Środowisko 2010: nasza przyszłość nasz wybór**. Wyznacza on ramy strategicznej polityki wspólnotowej na okres 10 lat (lata 2001 – 2010).

W założeniu VI Program Działań określa priorytetowe pola działań w dziedzinie ochrony środowiska, co pozwoli na skuteczną odpowiedź zarówno na wyzwania stawiane w wymiarze całego globu, jak i na określone problemy napotkane na szczeblu wspólnotowym, krajowym, regionalnym czy lokalnym. Do głównych priorytetów w okresie funkcjonowania programu zaliczono następujące zagrożenia:

- zmiana klimatu,
- przyroda i różnicowanie biologiczne,
- środowisko naturalne, zdrowie i jakość życia,
- zasoby naturalne i odpady.

Ponieważ Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Mikołajki nie generuje żadnych działań, które mogłyby przyczyniać się do zmiany klimatu, a przeciwnie – poprzez termomodernizację

niektórych budynków w efekcie zmniejszy się zużycie energii do ogrzewania, co jest jednym z celów VI Programu Działań. Jak wykazano uprzednio wpływ LPR na przyrodę będzie minimalny, na zróżnicowanie biologiczne w zasadzie zerowy, a poprzez działania porządkujące – w zakresie postępowania z odpadami budowlanymi i podczyszczanie ścieków deszczowych przyczyni się w lokalnym zakresie do poprawy ochrony środowiska. Sugerowane w niniejszej *Prognozie* kierowanie odpadów – w postaci przede wszystkim odpadów z budowy i nadmiarowych mas ziemnych do odzysku czyni zadość celowi – właściwemu postępowaniu z odpadami.

Można, więc uznać, że Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Mikołajki zgodny jest z priorytetami i celami dokumentów strategicznych i programowych.

Dokumentami programowymi szczebla krajowego są:

1. Polityka Ekologiczna Państwa
2. Strategiczne Wytoczne Wspólnotowe
3. Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007-2013 (Narodowa Strategia Spójności)
4. Strategia Rozwoju Kraju w latach 2007 – 2015
5. Krajowy Program Oczyszczania Ścieków

Dokumentami programowymi szczebla regionalnego są:

1. Strategia Rozwoju Społeczno – Gospodarczego Województwa Warmińsko– Mazurskiego do roku 2020
2. Strategia Rozwoju Kultury w województwie Warmińsko– Mazurskim do roku 2020
3. Strategia Rozwoju Turystyki w województwie Warmińsko– Mazurskim
4. Regionalny Program Operacyjny Warmia i Mazury na lata 2007 - 2013
5. Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2007-2010 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2011-2014
6. Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Miasta i Gminy Mikołajki na lata 2008-2020
7. Gminny Program Ochrony Środowiska Miasta i Gminy Mikołajki
8. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Mikołajki
9. Miejscowe Plany Zagospodarowania Przestrzennego dotyczące niektórych obszarów na terenie miasta Mikołajki.

22 maja 2009 r. podczas 42. posiedzenia Sejm podjął uchwałę w sprawie **"Polityki ekologicznej państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016"** (M.P. Nr 34 z

2009 r., poz. 209). Polityka ekologiczna jest dokumentem strategicznym, który przez określenie celów i priorytetów ekologicznych wskazuje kierunek działań koniecznych dla zapewnienia właściwej ochrony środowisku naturalnemu. Przyjęty obecnie dokument koncentruje się przede wszystkim na działaniach, które mają służyć poprawie jakości środowiska, realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, powstrzymaniu niekorzystnych zmian klimatu oraz ochronie zasobów naturalnych, w tym różnorodności biologicznej. Dokument kładzie duży nacisk na promocję rozwoju odnawialnych źródeł energii i szybką modernizację przemysłu energetycznego. W ciągu najbliższych lat jeszcze ważniejsze stanie się racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi, w szczególności wodą. Założono również bardziej racjonalne korzystanie z zasobów geologicznych i poprawę gospodarki odpadami, zwłaszcza komunalnymi. Ważnym priorytetem jest dokończenie inwentaryzacji zasobów różnorodności biologicznej. Ma to szczególne znaczenie dla sprawnego planowania przebiegu wszelkiego rodzaju liniowych inwestycji infrastrukturalnych. Kolejny priorytet to kontynuacja przestawiania gospodarki leśnej z dominacji celów gospodarczych na wielofunkcyjność, zgodnie z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej. Innym priorytetem jest ochrona powierzchni ziemi i rekultywacja terenów zdegradowanych, ochrona przed hałasem.

Polityka podkreśla też znaczenie edukacji poprzez podnoszenie świadomości ekologicznej społeczeństwa, zgodnie z zasadą **"myśl globalnie, działaj lokalnie"**. Podjęcie starań w kierunku poprawy jakości życia w mieście Mikołajki, opisane w Lokalnym Programie rewitalizacji jest właśnie przejawem tej zasady.

Strategiczne Wytyczne Wspólnotowe – (opublikowane na stronie internetowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów www.kprm.gov.pl) założenia ich koncentrują się w dużej mierze na problemach i szansach obszarów miejskich. Wytyczają terytorialny wymiar polityki spójności, wskazują na konieczność podjęcia działań promujących wewnętrzną spójność w obszarach miejskich, zmierzających do poprawy sytuacji dzielnic kryzysowych. Przeprowadzone w tych dzielnicach działania nie tylko przeciwdziałają zjawiskom rozrostu miast i suburbanizacji, ale przede wszystkim prowadzą do promocji przedsiębiorczości, lokalnego zatrudnienia i rozwoju społeczności lokalnych. Wszystkie działania podejmowane w ramach Lokalnego Programu Rewitalizacji mają takie właśnie cele.

Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007-2013 (opublikowana na stronie internetowej Ministerstwa Rozwoju regionalnego www.mrr.gov.pl) – to strategia rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, z określonymi celami polityki spójności w Polsce w latach 2007-2013 oraz określonym systemem wdrażania funduszy unijnych w ramach budżetu Wspólnoty na lata 2007-2013. Jednym z celów jest „Wzrost konkurencyjności Polskich

regionów i przeciwdziałanie ich marginalizacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej”. Lokalny Program Rewitalizacji ma – poprzez swoje działania zmierzać m.in. do ograniczenia lokalnego chuligaństwa i wykluczenia społecznego. Szereg opisanych w nim działań ma temu właśnie służyć.

Strategia Rozwoju Kraju w latach 2007 – 2015 – (opublikowana na stronie internetowej Ministerstwa Rozwoju regionalnego www.mrr.gov.pl) określa cele i priorytety w obszarze rozwoju społeczno - gospodarczego Polski oraz przedstawia warunki, które powinny ten rozwój zapewnić. Głównym celem strategii jest podniesienie poziomu i jakości życia mieszkańców: poszczególnych obywateli i rodzin przy pełnym wykorzystaniu możliwości pojawiających się w związku z obecnością Polski w Unii Europejskiej. Dokładnie temu celowi ma służyć realizacja większości planowanych w Lokalnym Programie Rewitalizacji działań.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków - W dniu **16 grudnia 2003 r.** Rząd RP zatwierdził przedłożony przez Ministra Środowiska i opracowany w myśl art. 43 ustawy Prawo wodne Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych jako instrument koordynujący działania w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych w Polsce w celu wypełnienia zobowiązań przyjętych w Traktacie Akcesyjnym oraz postanowień dyrektywy 91/271/EWG. Program ten określa wykaz aglomeracji o RLM większej od 2 000 wraz z jednoczesnym wykazem niezbędnych przedsięwzięć, jakie należy zrealizować w tych aglomeracjach w zakresie budowy, rozbudowy i/lub modernizacji oczyszczalni ścieków komunalnych oraz budowy i modernizacji zbiorczych systemów kanalizacyjnych w terminie do końca 2015 r. Realizacja całego Programu podzielona została na cztery horyzonty czasowe, tj. lata: 2003-2005, 2006-2010, 2011-2013 oraz 2014-2015. Aglomeracja Mikołajki licząca 6000 RLM została wpisana do KPOŚ pod numerem PLWM038. Gmina Mikołajki zobowiązana została w tym programie do modernizacji miejskiej oczyszczalni ścieków, czego dokonała już w 2006 roku oraz dalszej budowy i modernizacji sieci kanalizacyjnej. Takie zadania – przede wszystkim dotyczące modernizacji kanalizacji deszczowej są w LPR przewidziane. Tym samym LPR zgodny jest z KPOŚ w zakresie rozbudowy i modernizacji sieci kanalizacyjnej.

Strategia Rozwoju Społeczno – Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020 (opublikowana na stronie internetowej Regionalnego Portalu Informacyjnego www.warmia.mazury.pl). Głównym celem strategii jest „Spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy”. W dokumencie określono cele strategiczne:

- Wzrost konkurencyjności gospodarki

- Wzrost aktywności społecznej
- Wzrost liczby i jakości połączeń sieciowych.

LPR zgodny jest z celami operacyjnymi „Wzrostu konkurencyjności gospodarki” oraz „Wzrostu aktywności społecznej”.

Strategia Rozwoju Kultury w Województwie Warmińsko– Mazurskim do roku 2020

(opublikowana na stronie internetowej Regionalnego Portalu Informacyjnego www.warmia.mazury.pl) - dokument stanowi rozwinięcie celu strategicznego „Bogactwo dziedzictwa i kultury regionu istotnym czynnikiem rozwoju społeczno-gospodarczego”, określonego jako jeden z ośmiu priorytetowych obszarów Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego. Wszystkie przyjęte cele w strategii rozwoju społeczno-gospodarczego są współzależne i służą realizacji wizji i osiągnięciu celu głównego – „Rozwój Warmii i Mazur na rzecz spójności ekonomicznej, społecznej i przestrzennej w jednoczącej się Europie”. Obszary, dla których określone zostały cele szczegółowe:

Obszar: Ochrona dziedzictwa kulturowego

Obszar: Organizacja i prowadzenie działalności kulturalnej

Obszar: Komunikacja społeczna, środki masowego przekazu w kulturze

LPR zgodny jest z celami szczegółowymi obszaru „Ochrona dziedzictwa kulturowego” – „Prawidłowe warunki ochrony dziedzictwa regionalnego” i „Ochrona krajobrazu kulturowego i kształtowanie harmonijnego krajobrazu współczesnego”.

Strategia Rozwoju Turystyki w województwie Warmińsko – Mazurskim

(opublikowana na stronie internetowej Regionalnego Portalu Informacyjnego www.warmia.mazury.pl) - jest dokumentem stanowiącym rozwinięcie „Strategii Rozwoju Społeczno – Gospodarczego Województwa Warmińsko – Mazurskiego” w obszarze „Turystyka”. Celem strategicznym przyjętym w opracowaniu jest „Maksymalne i dynamiczne wykorzystanie predyspozycji turystycznych regionu”. Głównymi celami strategii jest:

- Zwiększenie kapitału inwestycyjnego w turystyce
- Maksymalne i dynamiczne wykorzystanie predyspozycji turystycznych

LPR zgodny jest z obydwoma ww. celami, szereg proponowanych w nim działań ma za zadanie uczynić miasto Mikołajki bardziej przyjaznym turystom, w różnym wieku oraz umożliwienie mieszkańcom Mikołajek – zwłaszcza młodzieży realizowanie swoich pasji sportowych i turystycznych w lepszych niż dotąd warunkach.

Regionalny Program Operacyjny Warmia i Mazury na lata 2007 - 2013

(opublikowany na stronie internetowej Regionalnego Portalu Informacyjnego www.warmia.mazury.pl) – jest

etapem realizacji Strategii Rozwoju Społeczno – Gospodarczego Województwa Warmińsko–Mazurskiego do roku 2020. Celem głównym Regionalnego Programu Operacyjnego Warmia i Mazury na lata 2007 – 2013 jest „Wzrost konkurencyjności gospodarki oraz liczby i jakości powiązań sieciowych”.

Cele RPO WiM osiągnęte będą poprzez koncentrację środków finansowych na siedmiu „merytorycznych” osiach priorytetowych oraz szesnastu działaniach, wspartą środkami pomocy technicznej tj.:

1. Przedsiębiorczość
2. Turystyka
3. Infrastruktura społeczna
4. Rozwój, restrukturyzacja i rewitalizacja miast
5. Infrastruktura transportowa regionalna i lokalna
6. Środowisko przyrodnicze
7. Infrastruktura społeczeństwa informacyjnego

LPR miasta Mikołajki zgodny jest z osiami priorytetowymi: II - Turystyka; IV - Rozwój, restrukturyzacja i rewitalizacja miast oraz VI – Środowisko przyrodnicze.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2007-2010, z uwzględnieniem perspektywy na lata 2011-2014 służy realizacji polityki ekologicznej państwa i regionu (opublikowany jest na stronie internetowej Regionalnego Portalu Informacyjnego www.warmia.mazury.pl). Jako jeden z celów wyróżniono OCHRONĘ DZIEDZICTWA PRZYRODNICZEGO. Cel ten w ramach podcelu „*Ochrona zasobów kopalin i wód podziemnych*” (punkt 4.1.4) zakłada eksploatację kopalin i wód podziemnych zgodną z zasadami zrównoważonego rozwoju m.in. przez budowę i modernizację sieci wodociągowych oraz stacji uzdatniania wody a także likwidację nieczynnych ujęć wody. Przewidziana w LPR modernizacja stacji uzdatniania wody w Mikołajkach wpisuje się dokładnie w ten podcel.

Innym celem programu jest ŚRODOWISKO I ZDROWIE. DALSZA POPRAWA JAKOŚCI ŚRODOWISKA I BEZPIECZEŃSTWA EKOLOGICZNEGO. Cel ten w ramach podcelu „*Jakość wód*” (punkt 4.3.2) zakłada m.in. budowę i modernizację oczyszczalni ścieków oraz systemów kanalizacji m.in. przez wyposażenie sieci kanalizacji deszczowej w urządzenia podczyszczające oraz budowę systemów kanalizacji deszczowej na terenach zurbanizowanych. Zamierzenia LPR opisane wcześniej są zgodne z tymi założeniami.

Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Miasta i Gminy Mikołajki na lata 2008-2020 określa w sposób całościowy cele strategiczne oraz warianty rozwoju miasta i gminy.

Gminny Program Ochrony Środowiska (opublikowany na stronie internetowej www.bip.mikolajki.pl/). Okres obowiązywania Programu to 4 lata, tzn. 2004-2007. Program uwzględnia też działania, przewidziane do realizacji w perspektywie kolejnych 4 lat, tj. w latach 2008-2011.

Celem strategicznym gminy Mikołajki w zakresie ochrony środowiska, wynikającym ze wspólnie realizowanej polityki ochrony środowiska przez Związek Gmin „Czyste Mazury” określony w Programie to „Zrównoważony rozwój szansą na rozwój gminy, Regionu i jego mieszkańców”

Projekty zawarte w LPR zgodne są z celami głównymi i szczegółowymi:

I. Ochrona i racjonalne użytkowania zasobów przyrodniczych

- zagospodarowanie przestrzenne z bezwzględnym uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska i krajobrazu
- planowanie przeznaczenia terenów pod rekreację oraz infrastrukturę turystyczną w sposób nienaruszający walorów środowiska i krajobrazu
- tereny przeznaczone pod turystykę i rekreację oraz masowo odwiedzane powinny być kompleksowo wyposażone w niezbędną infrastrukturę sanitarną oraz służącą zagospodarowaniu odpadów

II. Poprawa jakości środowiska

- rozwój sieci kanalizacyjnej
- wyposażenie sieci kanalizacji deszczowej w urządzenia podczyszczające
- termomodernizacja budynków
- prawidłowa modernizacja istniejących i likwidacja nieczynnych ujęć wody.

Opisane wyżej cele LPR są zbieżne z celami zapisanymi w tym zakresie w Gminnym Programie Ochrony Środowiska.

Projekty zawarte w Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Mikołajki zgodne są również z ustaleniami zawartymi w dokumentach planistycznych miasta Mikołajki: *Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Mikołajki* oraz Miejscowymi Planami Zagospodarowania Przestrzennego dotyczącymi niektórych obszarów na terenie miasta Mikołajki.

Polityka ochrony środowiska naturalnego jest dziś traktowana przez Unię Europejską jako nieodłączny element polityki na rzecz trwałego i zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z założeniami Agendy 21 oraz Odnowionej Strategii UE dotyczącej Trwałego Rozwoju, rozwój społeczeństwa będzie kierował się poszanowaniem i zachowaniem dóbr, zwłaszcza środowiska naturalnego, dla przyszłych pokoleń, co oznacza, że przedsięwzięcia planowane

do realizacji w sposób szczególnie winny brać pod uwagę rozwiązania służące temu celowi. Ponadto powinny uwzględniać wszelkie możliwe działania umożliwiające zatrzymanie procesu utraty różnorodności biologicznej. W związku z powyższym należy przyjmować rozwiązania techniczno-technologiczne gwarantujące stosowanie technologii ograniczających obciążenie dla środowiska naturalnego, oparte głównie na naturalnych surowcach.

Realizacja wnioskowanego Programu w aspekcie środowiskowym przyczyni się do dalszej poprawy stanu środowiska oraz przyspieszy osiąganie przez Polskę statusu kraju w pełni „przyjaznego dla środowiska”. Umożliwi również zachowanie istniejących wartości środowiskowych oraz walorów krajobrazowych Gminy Mikołajki.

Konsekwencją realizacji celów LPR będzie między innymi znacząca zmiana sposobów wykorzystania przestrzeni i zasobów środowiska z widocznymi skutkami środowiskowymi dla ładu przestrzennego i ekologicznego (np. zmiany sposobów zagospodarowania, urbanizacja, zwiększenie intensywności gospodarowania, czy zaludnienia).

Rozwój i wyrównanie poziomu technicznej infrastruktury środowiska przyczyni się do przyspieszenia rozwoju gospodarczego regionu przy jednoczesnym zapewnieniu dalszego ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko.

Podjęte działania przyczynią się również do rozwoju społeczno – gospodarczego obszaru gmin. Poprawa warunków bytowych i sanitarnych, wymierne korzyści ekonomiczne związane z relatywnie niższymi kosztami odbioru i utylizacji ścieków, a także wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców powinny przyczynić się do realizacji nadrzędnego celu polityki ekologicznej państwa, jakim jest „zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, zasobów przyrodniczych i infrastruktury społecznej) i tworzenie podstaw do zrównoważonego rozwoju społeczno – gospodarczego”. Niemniej ważnym aspektem będzie korzystna zmiana czynników przekładających się na jakość życia.

Reasumując Lokalny Program Rewitalizacji miasta Mikołajki realizuje cztery podstawowe elementy składające się na zrównoważony rozwój:

- planowanie dla przyszłości, czyli rozwiązując dzisiejsze problemy nie zapominamy o przyszłych pokoleniach i jego potrzebach (przyjęty wariant realizacyjny uwzględnia zarówno dzisiejsze potrzeby gminy jak i przyszłe potrzeby rozwojowe w zakresie usług kanalizacyjnych),
- planowanie dla środowiska życia człowieka, obejmującego zarówno elementy przyrodnicze, jak i antropogeniczne (wytworzone przez człowieka) – ochrona zasobów przyrodniczych gminy w tym podziemnych zasobów wody pitnej,
- zapewnienie sprawiedliwego dostępu do zasobów przyrodniczych obecnych i przyszłych pokoleń (zbiorczy system kanalizacyjny zapewnia obsługę całej aglomeracji),

- szeroki udział różnych grup społecznych w podejmowaniu decyzji dotyczących kierunków i tempa procesów rozwojowych (projekt podlegał szerokim konsultacjom społecznym).

Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Miasta i Gminy Mikołajki na lata 2008-2020 określa w sposób całościowy cele strategiczne oraz warianty rozwoju miasta i gminy.

Projekty zawarte w Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Mikołajki zgodne są również z ustaleniami zawartymi w dokumentach planistycznych miasta Mikołajki: *Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Mikołajki* oraz Miejscowymi Planami Zagospodarowania Przestrzennego dotyczącymi niektórych obszarów na terenie miasta Mikołajki.

W konkluzji uznać należy, że Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Mikołajki zgodny jest z priorytetami i celami krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych i programowych.

8. Proponowane metody analizy skutków realizacji postanowień programu oraz częstotliwość ich przeprowadzania

Monitorowanie to proces systematycznego zbierania wiarygodnych informacji finansowych i statystycznych dotyczących wdrażania zadań, którego celem jest zapewnienie zgodności realizacji projektów z wcześniej zatwierdzonymi założeniami. Monitorowanie realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Mikołajki na lata 2009 – 2015 powinno być prowadzone np. przez zespół zadaniowy do realizacji Programu i winno obejmować będzie:

- stopień zaawansowania i terminowość realizacji zaplanowanych zadań,
- ocenę wpływu realizowanych zadań na sferę społeczno-gospodarczą.

Nadzór nad wdrażaniem programu winien szczególnie obejmować:

- monitorowanie przestrzeni przyrodniczej poddanej zagospodarowaniu lub będącej w sąsiedztwie inwestycji (wycinka, nasadzenia, ewentualne przesadzanie drzew),
- sposób postępowania z odpadami wytworzonym w trakcie prowadzonych prac.

Stan środowiska nie jest głównym celem realizacji LPR. Realizacja zadań objętych LPR nie będzie miała znaczącego wpływu te elementy środowiska, które podlegają prostej ocenie

(np. poziom zanieczyszczenia powietrza, poziom hałasu), dlatego nie proponuje się żadnych dodatkowych metod analizy skutków realizacji Programu dla środowiska.

9. Ocena programu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Mikołajki przewiduje podejmowanie działań, które będą wpływały na środowisko. Działania te to przede wszystkim działania inwestycyjne, które będą ingerować w środowisko głównie na etapie ich realizacji, powodując przejściowe uciążliwości. Na etapie eksploatacji zrealizowane inwestycje zasadniczo będą korzystnie wpływać na stan środowiska.

Ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko na etapie realizacji poszczególnych zadań leży w gestii wykonawców i dotyczy sprzętu (hałas, emisja spalin) organizacji prac (unikanie prac będących źródłem hałasu w porze nocnej). Minimalizowaniu uciążliwości dla środowiska będzie służyło przestrzeganie zasad w zakresie gospodarki odpadami, tj. selektywne składowanie i przekazywanie odpadów tylko sprawdzonym, uprawnionym podmiotom.

Na etapie eksploatacji nie będzie istotnych negatywnych oddziaływań na środowisko, wymagających szczególnych rozwiązań. Realizacja zadań określonych w LPR, przyczyniając się do celów zakładanych w tym dokumencie, przyczyni się jednocześnie do poprawy warunków środowiskowych na rewitalizowanym terenie i w jego sąsiedztwie.

W działaniach rewitalizacyjnych przewiduje się wycinkę pewnych drzew i krzewów. Przed przystąpieniem do realizacji zadania inwestor powinien uzyskać zezwolenie właściwego organu na wycinkę drzew i krzewów. Należy również rozważyć możliwość przesadzenia drzew w inne miejsce miasta lub gminy, np. na tworzone czy odtwarzane powierzchnie parkowe.

Na obszarze objętym Programem szereg budynków posiada pokrycia dachowe wykonane z eternitu. Wymiana takiego pokrycia dachowego planowana jest w 2 budynkach. Wydaje się być zasadne rozszerzenie zakresu działań w kierunku usunięcia materiałów azbestowych także z innych budynków, zwłaszcza tam gdzie planowane są remonty elewacji.

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Mikołajki nie zawiera zadań, których bezpośrednim celem jest podnoszenie jakości czy też ochrona istniejących zasobów środowiska. Jednakże szereg działań Programu realizuje te zagadnienia pośrednio, a efekty prośrodowiskowe są osiąganе niejako „przy okazji” realizacji innych założonych celów.

Utworzenie pierwszego na terenie Mikołajek punktu odsysania fekalii ze zbiorników i toalet jachtowych zmniejszy ładunek zanieczyszczeń zrzucanych do wód sąsiadujących z miastem jezior.

10. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko została wykonana z uwzględnieniem zapisu określonego w art. 51 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 z 2008 r., poz. 1227).

W niniejszym dokumencie dokonano analizy oddziaływań na środowisko w oparciu o opis zadań zawarty w Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Mikołajki, wizję w terenie, dane literaturowe, dokumentację projektową na planowane przedsięwzięcia, inne dokumenty dostarczone przez Zleceniodawcę oraz doświadczenie autora, które zestawiono z różnymi lokalnymi uwarunkowaniami. Przy sporządzaniu prognozy zastosowano metody opisowe.

11. Konkluzja

Lokalny Program rewitalizacji niewielkiego miasta Mikołajki wpisuje się w unijne, krajowe i lokalne programy rozwojowe, zakłada niewielkie inwestycje o lokalnym, stosunkowo niewielkim oddziaływaniu środowiskowym. Jego realizacja, pod warunkiem dotrzymania przyjmowanych założeń i uwzględnienia dezyderatów opisanych w niniejszej „Prognozie...” – przyniesie m.in. lokalną poprawę stanu czystości środowiska a podejmowane w ramach LPR działania nie wywołają negatywnych i znaczących oddziaływań na obszary już objęte bądź planowane do objęcia formalną ochroną przyrody, w tym obszary Natura 2000.

opracował:

mgr Andrzej Jamiołkowski

inżynier -specjalista II stopnia

**biegły z listy Ministra Ochrony Środowiska,
Zasobów Naturalnych i Leśnictwa**

d/s sporządzania ocen oddziaływania obiektów na
środowisko

pozycja listy Ministra nr 629

biegły z listy Wojewody Warmińsko – Mazurskiego

d/s sporządzania ocen oddziaływania obiektów na
środowisko

pozycja listy Wojewody nr 2

telefon stacjonarny: (0 - 89) 5135303 telefon komórkowy; (0 – 602) 822-969 e-mail: jandrzej@box43.pl
--

